

ex legato Jo. Coccini

CANDIDO LECTORI.

EN TIBI JAM IN CONſpectu ſunt, quæ in Muſæo Stradii, veluti in tenebris erant. Vtere, fruere, non contemplare modò. Nam ſi paulò penitius introſpexeris, videbis, non tam oculos quam animum paſci, quod magnis illis viris propoſitum eſt: qui arguta brevitate, ingentia volumina ſuperant: & ut Sol exiguo quandoq; radio ſpecum colluſtrat, pateat licet longè ac latè; ita animum totum corripiunt, ac fugatis errorum tenebris, vera pietate, ſolida virtute imbuunt. Diſtinguere neceſſarium non eſt, quæ diſcrimina in proſcenio cernis. Et ex ipſo illo indice ſatis apparet, non è trivio lecta, quæ abs Antiquario Cæſaris, magno ſtudio, induſtria, & opere collecta. Igitur non commendo tibi, quæ prima facie arrident tibi: & per oculos mentem ſincero amore ſubeunt, placere enim non poſſunt non animis ingenuis ſuapte natura, Ego verò quid accendam te amore eius, cuius deſiderio video te conflagrare? Quamobrem vale, &, uti dicebam, fruere munere, cuius utilitas cum voluptate certat. Si te gratum ſenſero, majora non, ſed alia atq; alia meditabor.

IDEM EIDEM.

On me fefellit meum, de ſententia tua, judicium. Ita ubertim diſtrahuntur Symbola, quæ ego contraxi, & quaſi in acervum, tanto ſtudio atq; ſollicitudine coacervavi. Sed quod multi ſint, qui quæ vident, ſcire cupiant, ut in Prothyro magnæ beatæq; domus, ſcita emblemata,

& ingeniosas imagines; nec habeant quem percundentur semper; inservitum est, non paucorum, sed omnium commodis, atq; honesto desiderio. Revocato enim sub incudem operi Isagogen adjunxi, ut semper habeas, cum Mysteriis Mystagogum: & me simul intelligas, tuæ benevolentiæ studiosiorem esse, quàm quæstus mei. Iterum vale. Pragæ, ipsis Dionysiis. Anno primi huius seculi.

Hiero-

Hierographia.

Nobis est significatio rei aut personæ sacratior: notis, aut litteris: non tàm expressa, quàm impressa.

SACRATIOR.

Dicitur, non tantùm quòd inventio sacra sit; aut res ipsæ Paganis omnes ferè sacræ, imò plerunq; ritu divino habitæ; sed quod mysteriorum instar, plus abdant, quam promant.

NOTIS.

Picta, sculpta, celata intelligimus.

LITERIS.

Scripta. Scribuntur Literæ, Syllabæ, Voces, Sententiæ.

Dividimus igitur Hierographiam

In { Hieroglyphicon & Symbola } Id est { Picturam & Scripturam.

Hæc annotasse distinctionis caussa sufficerit.

Quæ duobus libris ad Imper. Rudolphum II. scripsimus.

INDEX HIEROGRAPHIÔN.

Aliæ ſunt ſimplices: aliæ duplices: Vna triplex.

Prima

prima Hierographia simplex
CARO MEA VERE EST CIBUS
SANGUIS ME
RE EST POT
IHS
SOLI DEO HONOS ET GLORIA
II HIEROGRA. GEMINA
SEMINE AB ÆTHEREO.
CONSILIO FIRMATA DEI

HIEROGRAPHIÆ S. EVCHARISTIAE.

Ita non in trivio, at Synodo Nicæna, Sacramentum Corporis & Sanguinis Christi appellatur.

Huius I. Hierographia.

1. EST, ut licet cernere, perspicua, nec indiget lumine, in medio luminis Phœbei: cuius luminibus obstruit superni Luminis fulgor, S. Spiritus, hoc enim mens, illo collucet oculos. Nam Pater lucem habet inaccessam, & in huius Lumine vidimus Lumen. In basi nomen est salutis plenùm, & quod basis salutis nostræ, Iesus sit; merito eius, quam Majestati debemus, Laus, Gloria & Honos adscribitur.

II. Hierographia est gemina, ut numismatum ferè.

1, Prioris Hieroglyphicon est, cœlestis imber. Non enim aër, at Cœlum, aut verius cœli Rex, Manna pluit. Symbolon verò, ut ipse legas si illud obscurum foret, cœlo sementem vindicat.

2. Posterioris Hieroglyphicon est Obeliscus; cui pro Pyropo, Crux dignius imposita est. Nam si lucis caussa, ille apicem teneret olim; quantò sanctiùs, Crux Pyramidem fidei nostræ occupat? Alte enim radices egit; & licet ad vitam æternam cœlestemq; rapiat; memoriam mortis Christi semper renovat. Fidei verò nostræ robur si non satis notat hæc in concussa moles; Symbolon apetit. Consilio Dei quippe temeritas & furor nequidquam reluctantur.

Symbo-

Symbola Sacrosancti et adorandi Eucharistiæ Sacramenti ueritates aureæ.

III.
HIER. GEM.

Symb: Sacro: et ado: Eucha: Sacra: ueri: au:

IV.
HIER. GEM.

Symb: Sacro: et ado: Euch: Sa: ue: au:

V.
HIER. GEM.

III. Hierographia gemina.

2. PRior est vitis: posterior est Tritici jucunda, non tantum admirandà species, in sacrosanсto Mysterio. Pastus enim corporis, de pabulo animæ spem confirmat. Jam vitis amplexa & supereminens ulmum, Christi amorem ergà sponsam suam pandit. Et manus geminæ, quæ uvas in laticem exprimunt: Charitatem nostram, & Ecclesiæ concordiam requirunt. Huc .n. pertinet Symbolon: Insontibus. Nam ut Deus eodem imbre rigat justum & injustum, non ita hic & ille ad communem mensam Filii DEI accedit. Testis est Paulus: Quicunq; manducaverit indignè; grandi piaculo sese obligat. Cæterum tritico nihil avidius, nihil plus alimenti trahit. Vnde illud. Nihil feracius in Symbolo expressum. Vitæ nihil tenacius mariti. Vnde impressus magis quam expressus à me amor Servatoris. Natura vitem & triticum in promtu habet, Plinius naturam utriusq; in literas retulit.

IV. Hierographia gemina.

1. Hæc facies, tres scopulos mari figit. Quanta in numero indita reverentia; tanta è rebus numeratis edita pietas. Fidei enim primus tumulus, in spei cumulum assurgit: & veluti per continens ædificiû in charitatis jugum ascendens, Fidere & videre, simul statuit. Hoc scilicet clivo fixum indicat, non dicit Sydus. Et quod diceret. si fari posset; Symbolum effatur: ac securitatem veritati, adversus errorum tenebras promittit.

2. Illa autem facies, diversè idem facit. Nam licet piorum animi lasciviant etiam interdum, aut torpeant; cœlitùs juvamur: & superiores nos, hinc illecebris. hinc ærumnis, statuens Deus, revocat ad salutem, non secus ac gnavus olitor sterilitatem corrigit: & pulvillos ut vides, harpagio (sic .n. foraminosum vas illud, à suctu aquæ nominant) in tempore perpluit.

V. Hierographia gemina.

Priori parte Irides tergeminas: Posteriori Solem unum vides plenà facie, an face dicam? Hunc corona insignem ex spicis tritici, illas manantes largo imbre. Quæ cum vides; legis hic serenitatem promitti, parte enim cœli serena apparent, tenebricosa autem procellæ ruunt: istic præsentiam eius, qui nusquam nunquam abest, Iridem definiat Aristoteles. Nos scimus esse momentum fœderis: quo infinitam Majestatem, infinita Bonitas conciliavit nobis, non audeo dicere, obligavit. Quin etiam Romani Iridem (ut Bekamus observat, & exstant numismata Traiani, atq; aliorum) florem cognominem & concolorem Iridi consecrarunt Spei. Vt hinc liquidò constet, sperandam esse doctrinæ serenitatem, etiamsi diversitas opinionum, omnia ferre videatur.

Quid verò de præsentia Solis, qui nusquam abest? Nam licet conspectû fugiat, semper aliquid operatur: & ipsius terræ viscera, variè afficit. Quod de præsentia Hyperionis, ventosi homines etiam dubitent: quem patrem Solis, Poëtæ Mystica disciplina tradunt. Coronam Sol meruit in pugna adversus Gigantes. Ex tritico obrulit jam olim pietas, Mysterii rudis, quod Melchisedechus instituit: & Deo debuit.

Symbola Sacrosanctæ et adorandi Eucharistiæ Sacramenti ueritates aureæ.

VI
HIER:
GEM:

Symbola Sacro: et ador: Eucha: Sacra: ueri: aureæ.

VII
HIER:
GEM:

Symbola Sacro: et ado: Eucha: Sacra: ueri: aureæ.

VIII
HIER:
GEM:

VI. Hierographia gemina.

3. PRimò, Sede: En tibi suspensa aëre Aquila: nulla .n. alia volucrum, quam generis consortes, contrà tuetur Solē, quæ calore delinita, implumes plumas spargit, & exuit vetustatem. Ludit ad hoc, quodam loco Psalmographus. Et nos ad imitationem Aquilæ, excutere vitia oportet: quando ad Deum, ut illa ad Solem, accedimus, quod de alto intonat Symbolum.

2. Sive adversa sede, Cornu: cuius usus à Marte, ad Dianam & venationem, præludium belli transiit. Quid Hieroglypton velit: Symbolon notat. Terrorem quippe criminis sonat. Et quis terror, vel acerbior? vel sonantior est conscientia scelerum? Itaq; si volumus æmulari Aquilam, quando ad Synaxin, ut illa, ad Solem accedimus; inhorrescamus scelerum memoria & Numinis præsentia, necesse est.

VII. Hierographia gemina.

Fuerit proxima contritionis; hæc est consolationis. Nam una sitientibus potum ostendit: altera facies esurientibus panem in manum dat. Quem verò, Deus bone, potum! quem cibum!

1. Ex rupe Moses elicit scatutiginem. Illa autem rupes, illa Petra erat Christus, ut Paulus interpretatur: & sitim animæ nostræ, solus sanguis Christi explet.

2. Mittamus lignum, in panem eius, inquit Jeremias jam animò anticipans conjurationem impiæ gentis. Et corpus suum, quod ligno suffixerunt, Christus panem appellat.

VIII. Hierographia gemina.

Consolationem excipit Moderatio quædam.

1. Nam prior intuitus, exhibet iracundiæ flagellum, quod observatum alicubi de cœlo; Attilas & Tamerlanes in terris prærogativa sævitiæ, pro nomine & honore usurparunt. Nec profectò sunt, nisi à Deo vindices peccatorum.

2. Secundus jugum quidem promit; sed id quàm suave Christus alicubi, imò sua cuiq; mens testatur: & Symbolum Amoris, nodus Amoris dissolvit, Nam si volenti nihil difficile; amanti omnia sunt facilia.

SYMBO-

SYMBOLA. S. CRVCIS. 4

INSPICE ET FAC SECVNDVM EXEMPLAR QVOD TIBI IN MONTE MONSTRATVM EST.

prima Hierog. *Crucis Simplex*

II Hier. Gen.

I. HIEROGRAPHIA CRVCIS SIMPLEX.

4. EST, uti animadvertis, multis distincta Iconibus, partim manifestis, partim obscuris, Inscriptio translata à Tabernaculo Mosis, ad Tabernaculum Christi, non incommodè, Icones inter, nihil clarius aut notius Cruce, nobis ita suspicienda, ut execrabilis felicitatis nostræ hostibus, Crucem facit antenna ex malo ad angulos rectos suspensa. Et hac, veluti bulla, insignire pectus, Christi Sponsa in Ecclesiaste jussa est, unde descripta, quæ hìc in Cruce scripta. Sub Cruce sunt, & Plantæ, & Animantia, id est, Homines, qui à præclara natura, ad alteruttram, ut Picus sentit, defecerunt. Vnicum quippe miseris & ærumnosis asylum, Crux est, Sed & Palma, sub dextra Crucis, notatur Crux non tantū Theologica, sed & Mystica Pierii doctrina: quemadmodum Cervo Christus. Nam, ut illa, quo magis premitur; eò vivacius eminet; ita & Crux inclarescit calamitate. Ac quo fere pacto Cervus serpentes fugat; Christus Cacodæmones. Proxima, Cedrus est, Libani frutex, & ipsa imago Crucis, quod ramos ea forma divaricet, ut Ales suprà sedens. sit Christus: hic enim ille est, sub cuius umbra alimur; fovemur: crescimus in virtutem. Cui consonat apud Ezechiam, ipse Dominus Deus; & sumam de medulla Cedri. Tertia est illa felix Olea, Ecclesiastis: sub qua, & ipso Crucis indice, Ovicula salubres herbas pascit, nihil jam metuens Diaboli insidias, pro quo Ludum introductum cernis: qui cervum fugacem, & agnum non mordacem fugit. Sub læva Crucis, totidem arbores sunt, dignæ nota. Reliqua utrinq; scalpri luxuries est. Prima infelix, (qua ferè voce Crux, aut palus supplicii à Romanis appellatur) & trunca imago Crucis, quā ut agnoscas, hic est ille Aries, quem Abrahamus in veprero cornibus impactum comprehendit, atq; immolavit Deo. Supra arborem, octo Stellæ, libram repræsentant, duæ examen: tergeminæ lances, qua ex re, clariùs ipso sydere collucet; pœnam esse adæquatam delicto: & insontem fontium pœnas dependisse. Altera est. Cupressus, & ipsa feralis arbor. Crux inquam: Cuius apicem, Columbæ figura, Christi integritas tenet: Radices verò, quadrupes informe, filium perditionis, Mystæ arbitrantur. Postrema sit Platanus; quæ æstate Solem non admittit, hyeme transmittit. Hic equus recubat, id est, effrenata nostra Cupiditas. Nullo enim non tempore receptus est ad salutem. Supra Crucem Pellicanus est, typus Christi. Nam ut ille pullos suos, suo ipsius sanguine nos Christus refocillat. Sub Cruce Malus Punica, quæ licet undarum fluctibus videatur imperi; non commovebitur tamen. Tanta est firmitas Trianguli; & potentia Divinæ Triadis. Ac ut Malus Punica, Plinio observatore, resurgit à radice: ita & Crux strata: firmiorq; est, ubi videtur penè eradicata, A dextra Trianguli, septem Lucernæ, de uno micantes condelabro, sunt totidem dona S. Spiritus: quæ Christo ita de nobis merito,

merito referamus accepta. Nam aliena, quæ sunt Holocausta; unius Christi sacrificium, omnia abolevit. Emblema circa tortile, majori indiget veneratione, quàm expositione. Nam Eucharistia Christi nos alit: Christus nos tondit: & sacris suis initiat: charitate conjungit: memeria mortis tuet. Et ex adverso, recordatione passionis suæ conterit: ac frangit cor adversus pietatem procax, contrito & pœnitenti, ne desperet; oleum instillat: acconfortatur. Gratia S. Spiritus, postremò abluit, & suo sanguine irrorat.

II. *Hierographia gemina.*

1. Hieroglyptus Leo significat Leonem de tribu Juda, qui quanto ludibrio in crucem ascendit; tanto honore de cruce triumphavit. Hoc enim trophæum jam est, carnis domitæ: Mortis victæ: Orbis & Orci deniq; subacti.

2. Aquila verò sculpta sacro mysterio, enitentem virtute, quod Majestate tenebar, ad cœlum clamat Christum. Nam ut ipsa in altiorem charadram, si quando torretur siti, lapides dimittit; ita hic honestum pectus quinto capitali vulnere percussus, infera reclusit regna; & quorum sitiebat salutem, in lucem restituit, longè illustrior patiendo; quam agendo David: qui totidem glareis hostem immanem stravit.

5

Symbola Sanctę Crucis.

III
HIER. GEN.

Symbola Sanctę Crucis.

IIII
H. G.

Symbola Sanctę Crucis.

V
H. G.

III. Hierographia gemina.

PRimò, Thronum Athenæus sedem honorariam, cum suppedaneo definit, Latini solium vertunt. Theologi Cathedram volunt, in qua quæ nusquam sedet, Majestas Dei consīdat: id est, gloria corusceт. Glyptes, gloriam Principis universi non assequitur. Trinitatis figuram in fastigio non injuria locat. In medio sceptrum oculatum, quo prudentiam regnantis signarunt Ægyptii. Nos hic intelligimus providentiam Regis Regum Christi. Sub suppedaneo rivi manant (scansile est scalarum gradibus) ex eodem fonte in vitam æternam. Atq; hæc quidem omnia ad Deitatem Christi pertinent: & immortalitatem eius, qui pro nobis mortem obiit. 5.

2. Palmitem de stipite suspensum degustant Alites. Et nos sanguine Christi de Cruce pendentis, dictu mirum, alimur.

IV. Hierographia gemina.

1. Antica ocio advetsatur. Exempla sunt apes & formicæ, si quæ animantium, labotiosa insecta; ut Poësis naturam exprimit. Illas etiam æris sonitu colligimus; has arte dissipamus, aut cogimus nostro commodo. Ad crucem sine ambagibus, reducuntur. Feriari ternis non licet ita occupato, imò afflicto rerum Domino.

2. Postica injustitiæ. Struthiocamelus documento est, quem fretum viribus, destiruit prudentia. Quid enim ineptiùs, quam recto capite, molem illam corporis nudare hosti? Et assequitur, currentem licet, sagitta. Quot jam una pharetra sagittas habet? Sic peccantem & latentem, ut mortales, haud Deum immortalem pœna aut comitatur, aut tarditatē gravitate compensat. Ne hic Palmam sine caussa pictam rere, quam Mystæ dicarunt Justo, quod rami frondibus fruges adæquent: & ipsa incorrupta sit, quales justitiæ præsides esse oportebat. Iam Palmæ assimilavimus crucem: sub qua nos ipsi agnoscete discimus, etiamsi nos nostri, bruti animantis instar, cæpetit anteà oblivio.

V. Hierographia gemina.

1. Terebinthus, ea arbor est, sub qua infodit Patriarcha Jacobus signa. Crux inquam, quæ unius Dei cultu, Idolomaniam obruit salo & solo. Resinā fundit, ita salubrem animæ hæc; ut illa corpori. Quid Jani imago ad atborem inimicam simulacris? vel Paganorum superstitione, & arte Cacodæmonis; vel significatione Mystica veræ prudentiæ. Nam si Janus bifrons: quod præterita & futura simul contempletur; Christianus est longè prudentior: qui ita animo repetit præterita, dicta & scripta, imò & facta; ut has rerum machinas, claro animo prætetiens, memor Christi, à quo nomen habet, cruci nostra caussa fixi; ad res multò angustiores contendat. Huc profectò spectat ad radices Grus, prudens gregalium dux, & solers officii: quæ unguibus lapidem tenet, ne consopita torpeat, & jam non de grege aliquē increpans, sed ipsum Magistratum, muneris admonens.

2. Lotus est, ea suavitate apud Homerum; ut gustata, qua nihil dulcius, patriæ desiderium tollat. Fabam Græcam Plinius eandem asseverat. Et hæc Crucem exprimit. Quid enim suavius salute Animæ, quæ abs ea dependet. Certè cupit ille dissolvi & esse cum Christo. Nec ad terrestrem voluptatem reptat: qui vera & cœlesti hac semel est delinitus. Sed audiamus volucrem, imò Animam volantem in cœlum: Quàm dulcia. Lege Symboli teliqua: sunt enim sacra & vera.

6

Symbola . S. Crucis .

VI
HIER. GEM.

Symbola S. Crucis .

VII
H. G.

Symbola S. Crucis .

VIII
H. G.

VI. Hierographia gemina.

EN virtutis gemmæ, totidem facies, Temperantiæ & Fortitudinis. Delitiæ enim non est Crux. 6.

1. Si inimitabilis est Christi virtus; Bos ab armento digressus, quod fit, & fieri scribit Aristoteles, ἀλμαγελᾶν vocat, & sub ilice, recubans, solitudinē nobis continentiam, & parsimoniam commendat: Jam enim non despumat in libidinem: & nos si vitatemus contagia; & ut ille, glandifera arbore, nos paucos contenti, pabulum Luxutiæ negaremus, ne tenor vitæ concinnior existeret & dignior Christo, cui vita nostra tanti constitit. Nec taurus solum non instruit, prò pudor! brutum animans; sed nec animans, frenum & canon, quæ de ramo ilicis vides pendere, ut appetitum refrenemus, & rationis canone compescamus.

2. Et hîc bellua nos animat. Rhinoceros est, ad fortitudinem, ut Taurus ad Temperantiam, melius nota Oppiano, quàm Aristoteli. Nam Romæ Pompeius exhibuerat populo: & Emanueli Regi Lusitaniæ exhibuit Cambeja. Fortitudinis exemplar est, quod è duello, quod cum Elephante, propter pascua perpetuum est, nunquam tedeat, ni parta victoria. Mori scilicet mavult, quam vinci. Ad Fortitudinem quoq; spectant, quæ vides de annosa quercu suspensa, Arcus & Pharetra, imò ipsa quercus, quæ suo robore, elidit robur tempestatis, ne dicam temporis. Ita longæva est, quanquam non vires corporis, sed animi robur, animans nos per animantia, plantas, & inanima Natura à nobis requirat. Fortis enim est, qui se ipse vicit: & quibus vulgo pauci reluctantur, si non ratione, recordatione crucis, superavit animi, veluti procellas, impetus.

VII. Hierographia gemina.

Mitia habemus exempla: sequuntur sæviora, planè, ut Medici expediunt acria, si placida remedia langueant; legislatores, si non possunt suffundere, effundunt sanguinem.

1. Ciconia infesta Anguibus; vindicta Dei est, justè in peccata animadvertentis, ut Symbolum sonantiùs loquitur.

2. Anseres vero, quorum imbecilliores, volatu prævertere conantur, & improbi nominantur à Poëta; & fugiunt lautum, vatibus amicam. Hi nos sumus, qui inter nos de improbitate contendimus; & vaticinia salubria fugimus, Miseri & hoc miseriores: quod miseri esse volumus: & nolumus Crucis ærumnas momentaneas, anteponere flagitiorum pœnis sempiternis.

IIX. Hierographia gemina.

Ad spem revocat Mysta animum, tactum conscientia scelerum.

1. Nam hîc Satyrum sententiam loquentem facit oppidò salubrem. Satyrus autem, homo est, ut ille, incupiditates diffluens: hîc enim verè homo non est, sed monstrum hominis. Quicunq; tamen est, salutem sibi promittit, Pentagonum intuens, & à fistula septem cicutis distincta avertus. Hæc scilicet totidem peccata capitalia discriminat: illud ex duobus Triangulis, Deitatem in Humanitate, & hanc cum illa, mysticè repræsentat. Est enim in Deitate & humanitate Trias, quam D. Augustinus, tantopere veneratur atque admiratur.

2. Istic Simiam, turpissimam bestiam, simillimam nostri, pari pietate

7

Symbola S. Crucis.

IX
HIER. GEM.

Symbola S. Crucis.

X
H G

Symbola S. Crucis.

XI
H G

informa-

informaram. Aus non eſt Simia, ſed homo ſimilis Simiæ, nôn corporis, ſed morum fœdirate: qui in Filio Parrem agnoſcit. Hoc enim Davidis eſt, in Lumine ruo videmus lumen, & Luna à Sole lumen recipit. Tanrum abeſt, ur ullius optara aſpernetur ranta bonitas: aur miſeriam ſpe frauder miſericordia.

IX. *Hierographia gemina.*

IN ſpe nos Myſta continer. Tuere mecum in utramq; eiuſdem Numiſmaris faciem. 7.

1. Prymneſium eſt Feſto tonſilla, ſive palus, ad quem alligatur navis. Columna hæc, inquam, quæ ſpes ſalutis noſtræ eſt, verè ſacra Anchora, de Cruce Domini noſtri dependens. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſecordia tua Domine: ut hîc ex Davidis varicinio de Cruce, transſcriptum cernis.

2. Cornucopiæ eſt ad ſtolonem pacis relegatum: Ac nè repetam de Amalrhea fabulam; verum eſt Symbolum. Nam verè pax eſt, quam ſequirur rerum omnium ubertas, diligentibus, qua nulla æquior eſt, legem Chriſti. Ac ur forruna virturem quandoq; exerceat; animo tranquillo & ſuis rebus conrento ſupperunr affatim omnia.

X. *Hierographia gemina.*

Chriſtus omnibus pependit de Cruce; ſed non omnes pendent à Cruce Chriſti, quod Myſta binis aliribus declarar.

1. Accipirer hos refert, qui aut impii aut ingrari ſunt in meritum ita de nobis Chriſtum, & olim à Moſe relatus eſt inrer immunda animalia: eſtq; infeſtus debilioribus natura. Vt merirò audiar, & ſub huius imagine, Anima averſa à Deo: Os ruum abundar malicia.

2. Generoſior Gallus gallinaceus, de cuius natura nihil ex Plinio afferam, natus enim domi eſt, Petrumq; increpuir violaræ fidei. Vt non injuria, ſub forma Galli inrelligamus Animam piam, ſolliciranrē ſuppliciis Numen.

XI. *Hierographia gemina.*

In urroq; larere Quadrupes infirmum vides. Et non vides te tota anima languere. Me miſerum!

1. Elephantem variis morbis affici Ælianus obſervavit: & adverſus infeſtiores, præſens remedium eſſe vinum. Jam docilem eſſe, & pænè ad ſolertiam noſtram accedere, Plinius refert. Hæc cauſſa eſt, quod ægritudine animi correptum Myſta, ſub Elephante exhibeat: ut ſub mole corporis enormirarem viræ inrelligamus & execremur. Nam ſalvi eſſe poſſumus, ſi volumus. Ita in promtu eſt ſanguis, qui de Cruce fluxit: & per vinum repræſentarur.

2. Cervum ſiribundum narura, curſus incendir magis. Nos nudos, inermes, rerum omnium indigos natura; hæ eriam deſtituunr ſæpè, quæ nobis à Parenre & Domino Naruræ obringunt, non râm ullius injuria quàm noſtra ſocordia ac niſi nos recipimus, unde fugimus, actum eſt. Hæc pia mens ſecum repetens, cervi inſtar, ad fonrem vitæ revertit feſtiva,

Symbola

8

Symbola S. Crucis.

XII
H G

Symbola S. Crucis

XIII
H G

Symbola S. Crucis.

XIIII
H G

XII. Hiero-

XII. Hierographia gemina.

PRimò. A Symbolo exordiar: Iter impiorum peribit. Horrenda vox, & vera. Nam extra salutem; quis locus saluti? Salus autem nostra, est Crux Christi. Ad Hieroglypton accedo. Draconi cum Elephante bellum esse Plinius scribit: ac ut ex arbore, tanquam ex specula, in transeuntem, sese lanceinet, graphicè describit. Draconem agnosco hîc. Pro Elephante vel crocutam, vel feram aliam video. Illam certè idem Plinius insidiantem Homini facit & imitantem, hominis vocem: ut à societate in avia allectum perimat. Nihil prædæ, hoc loco, præter ossa σκίλ⊙ Apollonii scoliastes appellat. Et ipsa fera præda est Draconi, quem fulmine tangi, & cœlesti igne vides conflagrare. Ita inenarrabili Dei judicio aut humanitùs, aut divinitùs, impietas omnis castigatur, & quod imprimis mirêre, impius impium castigat: superiorem legibus, Deus: Quamobrem maneamus sub Cruce Christi, Christiani: ne in invia illabamur, incidamus in feras. 8.

2. Lucifugæ sunt noctua, bubo & rana. Sunt & feræ quæ viribus non ita, ut solertiæ fidunt, quarum unam caput hîc exerentem puta. In scenam introducunt hos; qui inventa fruge, ad glandem relabuntur: & à luce, qui est Christus, Crucis imagine terriri, in antiquam vitiorum sylvam abeunt, atque Mundi caligine delectantur.

XIII. Hierographia gemina.

1. Basiliscus, quem fama est, inter Serpentes, virulentia regnare: nemo enim vidit, si visu necat. Et si quod sceloton, nec affirmare ausim nec negare. Hic, inquam, Basiliscus Princeps inferorum est: quem Princeps universi Christus domuit, unde hîc catena vinctus.

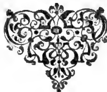
2. Draco custodiens aurea mala, ut insomnis excubat; sic nobis credita à Deo dona diligenter servanda sunt.

XIV. Hierographia gemina.

Informes Manium formæ: Duæ hîc sculptæ sunt.

1. Simiæ, immundi animalis, qua capitur Genius Luxuriæ.

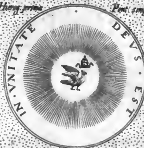
2. Et vulpis, quæ exprimit Genium Homicidii. Veterator enim & fraudulenter moliens hostilia, Cacodæmon est. Quod autem vinctos tantos hostes cernimus; cum Principe tenebrarum subactos intelligimus, ne acumen dentium aut contemnamus, aut expavescamus.

Roman.

Urbanus VI. antea D. Bartholomeus Butillus, Neapolitanus, Pontifex Max.

Bonifacius IX. alias Perinus Tomacelly Neapolitanus Pontifex Max.

Innocentius VII. Sulmonensis alias Cosmatus de Melioratis Pontifex Max.

Gregorius XII. Venetus, antea Angelus Corarius Pontifex Maximus.

Alexander V. Græcus Cretensis, antea Frater Petrus Philargi: Pontifex Max.

Joannes XXIII. alias Balthasar Cosa Neapolitanus Pontifex Max.

HIERO-

HIEROGRAPHIA PONTIFICVM ROMANORVM SIMPLEX.

OLVMBA suo lumine refulgens, S. Spiritum demonstrat, qui à Patre & Filio procedens, non unam modò οὐσίας Hypostaseῶn convincit, sed & concordiam in Ecclesia statuit. 9.

II. Hierographia simplex.

Si thema quoddam est hominis: & certus causarum nexus; natura profectò ducuntur, quæ ratione non reguntur. Nec in animantia tantum, sed & Plantas. Imò inanima, influit à supernis corporibus vis quædam. Ita compagine quadam, atq; sociavit. Verbis opus non est. Ac ne miremur Anguem vel cantu in ignem, vel natura ad supera cogi; Homo serpens humi est: qui nec morte potest, à Christo, cujus amore & desiderio flagrat, separari. Hoc enim sapere est; & ut cætera improbus, sapientia celebris & clarus est Serpens.

III. Hierographia simplex.

Mons coronatus, ventorum elidens tempestatem, & locum adversus injuriam, tenens, Innocentio VII. Romana Hierarchia est.

IV. Hierographia simplex.

Serpens circum scapum, lubrico loco, serpens, prudentia Gregorii XII. est, omnia in schismate, ad concordiam timantis. Concilium enim ea de re habuit Pisis: & constantiæ in ordinem redacti, ordinem servantis. Vides enim ut de summo fastigio solerter se dimittit, tenax sui.

V. Hierographia simplex.

Calicem Christi, Evangelium Christi astruit, quod Alexander V. libro subjecto dicere videtur.

VI. Hierographia simplex.

Vas in honorem, aut honoris vas, Deo acceptum Mystæ olim pronunciarunt.

Romanorum Pontifices 10

Martinus V. Romanus, antea Otto Columna appellatus. Pont: Max

Eugenius II. Venetus alias Gabriel Condelmerius Pontifex Max:

Felix V. Allobrox, olim Amadeus de Domo Ducum Sabaudiæ Pont: Max:

Nicolaus VI. alias Thomas Sarzana Lunensis. Pontifex Maximus

Calistus III. Hispanus Valentinus antea Alphonsus Borgia. Pontifex Max.

Pius II. Senensis Tuscus antea Aeneas Sylvius Picolomineus Pont Max.

VII. Hiero.

VII. Hierographia simplex.

EN tibi repræsentat Hieroglypton, eventa magis rerum humanarum, quàm successus; Eodem enim incendio abeunt in favillas, Tiaræ Pontificum, Coronæ Cæsarum, Diademata Regum, Tutuli Antistitum, Insignia Principum, Et quib. hæc omnia comparantur, aut conservantur, arma, imò qui hæc omnia continet, ipse rerum orbis; Et concinit Symbolum Hieroglyphico, ut legis: intelligis n. si legis, Sic plana sunt verba, Sic plana planities rerum. 10.

IIX. Hierographa simplex.

Justitiæ exemplar est Trutina satis manifestum: & Symbolum longè manifestiùs. Ut executione magis sit opus, quàm interpretatione.

IX. Hierographia simplex.

Antitheta hoc placent, quod hoc sint. Quod Symbolum enarretur ipso Hieroglypto; novi quid, at nihil alieni à vero est. Quis n. tàm cæcus, qui non cernat jactari fluctibus navigia? Quorum spes nō est desperata? Et Tilea, non modò subvecta clivo; verùm etiam ex cespite peripheria; ut vides, circumsepta, spem firmat. Nam ut à nostro genere circumsidetur; ita, ut Plinius tradit, à nullo brutorum animantium appetitur.

X. Hierographia simplex.

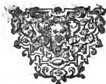
Quadrata Crux est, & tajecta vicissim, Palmis: coronata verò quadrantali. Hæc fidei nostræ victoriam, quam æterna & vera pax excipit, afferunt: ut Symbolum taceat. Nam Crux quatuor orbis plagas obtinet; & pacem quáq; versum offert.

XI. Hierographia simplex.

Hanc Crucis figuram Christiani meliùs norunt: ut qua de Christus pependit. Quid tiara honoratur; Hoc Symbolum explicat. Nam si pontifex servit Cruci; quid non faciemus nos! qui aut unum caput Ecclesiæ agnoscimus: aut corpus uniforme non agnoscimus.

XII. Hierographia simplex.

Auctor & Symbolum, & Hieroglypton, manifestum facit. Est enim Æneas Sylvius, qui præter spem, ad summum Hierarchiæ fastigium, licet virtute ascendit. Sed & Aaronis virga pullulavit: ad quam in re seria allusit.

Romanoru. Pontificis. 11

Paulus ii. Venetus olim Petrus Barbus Pontifex Max:

Xystus iiii. Ligur alias Magister Frat: Franciscus Rouereus Pont: M:

Innocentius viii. Genuensis antea Iou: Bap: Cibo Pont. Max:

Alexander vi. Hispanus Valentinus alias Rodericus Borgia Pont: Max:

Pius iii. Senensis, alias Franciscus Piccolomineus Pont: Max:

Iulius ii. Sauonensis Ligur antea Iulianus Rouereus Pont: Max:

XIII. Hierographia simplex.

Vtrumq; hoc clarum. Ex tenebris enim auctor in lucem refulsit. 13.

XIV. Hierographia simplex.

Non hic ulla difficultas: Ponte.n. Tiberim stratum vides.

XV. Hierographia simplex.

Hesiodus,loco impedito,pluribus verbis collocat virtutem. A verbis ad Icona,Olea & Palma Virtutis præmia sunt.

XVI. Hierographia simplex.

Qui Religionis causa peregrinantur; in montes ascendunt,in valles descendunt: Flumina trajiciunt: Rivos tranant: Sulcant maria. Devia,invia, non viam modò permeant: Deflectunt in semitas. Non semper tenent regiam.Quid religionis Antistites facere oportet? In hoc exilii loco?Hoc enim vult auctor Pontifex; Cùm tres scipiones, S. Trinitatis auxilium præsentent.

XVII. Hierographia simplex.

Eadem manus pœnam & præmium offert. In nobis electio est.

XIIX. Hierographia simplex.

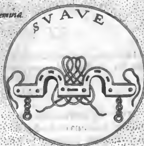
Obductum tenebris castellum in scopulo videmus; sed & videmus coruscantem serena luce Lunam. Quid vult Mysta? Non hic tantùm,sed & Apostolus. Vult sperate nos, in adversis meliora; & secundùm miseram hanc ac caducam, æternam ac felicem vitam.

Leo x. Medices Florentinus, alias Ioannes, Laurentij filius Pont: Max:

H: XIX: Gemina

Hadrianus vi. Traiectensis, natione Batauus seu Holandus. Pont. Max.

Clemens vii. Medices Florentinus, antea Iulianus Iuliani F. Pont. Max.

H: XX

H: XXI: Triplex

Clemens vii. Medices Florentinus antea Iulianus Iuliani filius, Pontifex Max:

XIX. Xierographia gemina.

PRIMÒ Antica parte, pilam subjectam vides, quam ventosam Plautus vocat, vento enim impletur: pugillatoriam Martialis, quod pugno, veluti nervo, excutiatur armato, & simul subjectum follem. Qua in re si qua obscuritas; verbis illustratur. Nam ad virtutis exercitium & præmium: animi vigore, & magnitudine opus est. 12.

2. Postica, frenum, & id quidem suave: vel quod compressis voluptatibus, vita sit oppidò suavis: vel quod potestate illa Leo X. moderatè uteretur.

XX. Hierographia simplex.

Vel fabricæ culmen: vel Belli intestini finem, hac imagine nequidquam optavit Hadrianus VI. Motte enim præventus est, & Christiani etiamnum malunt inter se, de gleba terræ: quàm cum Barbaris, de imperio orbis terrarum contendere; aut, qui solus tantum audet, Imp. Rudolpho II. subvenire auxilio.

XXI. Hierographia triplex.

Trium Hieroglypton, idem Symbolum est, licet bis Solem, Sydus semel adducat Auctor: & Soli iterum unam ex septem pilis, gentiliciam objiciat. Ita Clemens VII. integritatem suam voluit, ab injuriis fortunæ & hominum vindicare: incendium urbis, ut hîc arborum, majori vi, quàm humanæ tribuens; & invidia, qua flagraret, se esse superiore, in lucida imagine ostendens.

13

Romanorum Pontifices.

Paulus iii. Romanus antea Alexander Farnesius Petri Alogyj Fil: Pont: Max:

H XXII.

H. XXIII.

Iulius iii. Romanus, alias Io: Maria de Monte Vinertij. Fil: Pon: Maxim:

Marcellus ii. Thuscus, patria Pollicianus familia Ceruina, Pontif: Maxim:

H XXIIII.

H XXV.

Paulus iiii. Neapolitanus, antea Io: Petrus Graffa Pontifex Max:

Pius iiii. Mediolanensis, antea Io: Angelus Medices, Pontifex Maxim.

H. Gem XXVI.

XX II. Hiero.

XXII. Hierographia simplex.

ROMA, cui aræ erectæ à Paganis, hîc in ara crucem manu tollit: hanc esse, 13.
cui debearut, cultus, clare demonstrans, inter Matronas, quarum ferventior pietas, ut quæ totæ, affectus sunt: & Patres si non hi sunt Prophetæ & Apostoli: illæ verò Sibyllæ, quarum oracula collegerunt Suidas & Lactantius. Symbolum certè Regii Prophetæ est à morte vindicantis Christum, qui in cruce mortuus creditur, Sic scilicet Deitas abs Humanitate distinguitur.

XXIII. Hierographia simplex.

Committit Plinius, aut veriùs Natura delphinum cum Crocodilo, quod ad Symbolum adaptari posset. Ingenio enim & celebritate magis, quàm viribus, hunc ille superat. Ita Crocodilum armavit, & cute induravit Naturæ molli tantum, ac tenui ventre. Hoc non ignorans. Delphin mergit se, & hosti nixo viribus submittens dorsum, cui cultellata inest pinna, in tempore assurgit: & in alvum, solam, ut dixi, telis expositam insinuat sese: atq; illa, ventris penetralia, haurit spina. Hoc autem natura ludicrum vult; ut adversus potentiorem nitamur prudentia: & tempus atq; occasionem ne negligamus Voluit autem Mysta Delphinem, cum Chamæleonte in arenam adducere, qua ratione non intelligo: Delphinem enim simul ac terram attingit, occidit, hac forsan: quod tarditate Chamæleontis, celeritatem Delphini temperandam; & modum tenendum existimet.

XXIV. Hierographia simplex.

Villæ Juliæ, cujus sciographiam habemus, fons est virgo, id est, virtutis sedes nec delitiæ suburbanæ, vitiis urbanis inquinatæ.

XXV. Hierographia simplex.

Micans Sydus, & altare fumans, admonent nos suppliciorum, & votorum. Nam quod nos nostrum thema lateat, aut fallat, tutissimum perfugium est, ad aram Numinis, potentis rerum. Primitiæ frugum altare circum, non tàm ad intuendum nobis, sed ad imitandum propositæ sunt. Æquum enim nos gratitudinem Deo, à quo omnia habemus, munusculo declarare.

XXVI. Hierographia simplex.

1. Symbolum ad Christi æternitatem: Icon ad mortalitatem spectat. Sic igitur Pont. Max, loqui putatote: Regnum tuum Christe, qui crucem sustulisti & tormenta crucis, amore nostri pertulisti, perpetuum erit, nec ullis seculorum spatiis finietur; licet mors tua, impios perstringat. Temporis enim fuit, quod clepsydra Calvariæ notat. Imò mortis æternæ frenum est: quod sequens imago declarat. Ac si quem dubitatio, aut stulta sapientia ventilet; patent libri mystici: qui annunciatunt, ita confirmarunt regnum Christi, cruce partum.

2. Agnus in ara repræsentat Christum, propter innocentiam: & sacrificium Agni Paschalis, typus erat mortis Christi.

Roma-

Romanorum Pontifices. 14

Pius V. Alexandrinus. Prius frater Michael Gisl-lerius. ex oppido Boschi. Pontif. Max:

H XXVII Gemi.

Pius V. Alexandrin' Prius fra: Mich: Gisl. ex oppi: Bos: Pont: Max:

H XXVIII Gem.

Gregorius xiii Bononiensis antea Iaco: Boncompagnus. Pont: Max:

Xystus V. alias Fra: Felix Piretus. de monte Alto Marchianus Pont Max.

XXIX.

XXX.

XXVII. Hiero-

XXVII. Hierographia gemina.

HIC Symboli prioris auctor est Apostol. Posterioris Propheta. Hieroglypni utriusq; Pius V. 14.

1. Insignia qui submittit, se submittit Deo. Hoc Pius facit; & insignis spei assertor S. Spiritus, spem Pontificis ratam facit.

2. Atq; hæc quidem prioris sunto. Posterioris est Navigium, procellis & tempestate agitatum, sed cujus fluctus mitigat, ac sedat; qui cœlum & mare, uti condidit, ita regit.

XXIIX. Hierographia gemina.

1. Prior est fiduciæ in Servatorem, ut manifestum fit ex Libámine & Hostia, si obscurum foret Symbolum.

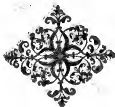
2. Posterior, fructum fiduciæ, manu repræsentat: germen florens: & claves, tantæ dignitatis argumentum.

XXIX. Hierographia gemina.

Gregorius XIII. Portam, quam sanctam vocant, reclusit, & clusit. Quo anno paret. Symbolum verò, optantis est, sanctum limen subire, sanctos & insontes.

XXX. Hierographia simplex.

Xystus V. vindex scelerum, & assertor justitiæ, in monte tertio (de monte vocabatur) ut eminentiori & magis conspicuo, gladium in acumen, quod crux tenet: fixus enim cruci Christus, est norma Patris: per libram, æqua bilance, id est, æqualem justi canonem, distrinxit, non in hac tabula solum; sed magis in Rep. Ex altero monte, Cornucopiæ: ex altero ramum oleæ producens. Quod justam gubernationé personarum, pax pacem, rerum copia, & ubertas consequatur. Quam temporis sui felicitatem, symbolo, ut legere est, expressit.

Romanorum Pontifices

Xystus v. alias frater Felix Pyretus de monte alto Marchianus Pont: M.

XXXI.

Pius vii Romanus, antea Io: Bap: Castaneus, Pontifex Max:

XXXII.

Gregorius xiiii. Mediolanensis prius Nicolaus Sfondratus Pont: M.

XXXIII.

Innocentius ix. Bononiensis, olim Antonius Facchinetus Pont: Max:

XXXIV.

Clemens viii. Florentinus, alias Hippolitus Aldobrandinus Pont: Max:

H XXXV. Gen.

XXXI. Hierographia simplex.

Ærario insidens Leo, cum Stella, supra collem inter duos assurgentem, 15.
Pontificis curam de Rep. cujus nervus est, censore olim non solo Demosthene, res numaria, in plano, licet sublimem locat.

XXXII. Hierographia simplex.

Globus terrestris, si terrigenis omnibus gratus est, nec affirmare ausim: multi enim queruntur, nec negare: nemo enim cœlestem quærit Consugiunt nonnulli ad mortem, veluti ad portum, non mundi odio, sed fortunæ suæ. Plures cœlum cantillant; sed quod excedere cogantur terra. Quod unus vir, probari se omnibus existimet; extremæ, dementiæ est. Nam qui fuit, delitiæ orbis terrarum falsò; is fuit, lacrymæ Iudæorum verè.

XXXIII. Hierographia simplex.

Hic optat, Manna perplui Robur gentilicium. Imò Hesiodus non gentilicium Insigne, at satam aut natam forte quercum. si rectè vidit Theophrastus, manare sub lucano illo liquore vult. Nã Matthiolo felicius cõcrescere videtur in fici, fraxini, Orneglossi frondib. Certe si in Amygdalæ, Persicæ Quercus folia deciderit, mellis more defluit. Nec suam modo familiam, quam ex robore æquum est agnoscere; sed Italiam totam: quam non solum fæcundæ, verùm etiam jucundæ arbores cohonestant. Nonno .n. Poetæ, Manna nostrum est μελίῤῥυτος ἀήρ. & liquor ille dulcior aut salubrior melle, coalescit grumosus, cùm in frondibus arborum variarum, tùm in herbis & lapidibus, ipsoq; solo. In tanta benignitate Naturæ; benè præter Italiam, Ecclesiam, quæ Italiæ finibus non continetur, sed vix terminis terrarum orbis, complexus est votis. Quod piis, probo. Quod à Jove, nescio an omnibus probarim. Nam licet Juppiter sit juvans pater; religio olim fuit, figura Jovis exhibere Deum. Jam Melle Jupiter pluit, Rusticorum fuit, Galeno teste, non Principum de Manna Italiæ, proverbium. Hoc addo, ne quis nesciat ex Oriente advehi, idem re, nominibus distinctum. Hoc Manna, illud Tereniabin Arabes vocitant. Quod autem ego vota Mystælatius interpretor, mentem ipsius, non meam rimor, Est enim Pont. Max. pro Re, non privata, sed publica Deo vota nuncupare.

XXXIV. Hierographia duplex.

Petri Lembus, jam olim Ecclesiam refert, quæ licet, jactetur ærumnis, ut procellis ille; Gubernatore CHRISTO, semper liberatur & vindicatur ab injuriis.

XXXV. Hierographia duplex.

1. Prior tibi Ensem & Pedum, forma decussi, Harmonicè conjungit, quod Ser. Tullii Regis est: qui Numam & Romulum simul æmulatus est, ne, ut sub illo, dissolverentur: aut, ut sub hoc, efferarentur animi civium. Nihil igitur omittit, qui Servium in regno imitatur; sed rectam civitatis gubernandæ normam tenet.

2. Posterior, prioris confirmatio est. Nam ut scopulum, nequidquam verberant marini fluctus; ita suis librata ponderibus stat, & semper stabit justa rerum gubernatio: hostibus formidini, ciuibus quieti, sociis præsidio,

Romanorum Imperatores. 16

Rudolphus I. Rom: Imp: Rex Ger: Landgra: Alsat: Com: Habspur:

Hierographia prima Cesari sine

Adolphus Rom: Imp: Germ: Rex Comes Nassauiens: etc.

H. II

Albertus I. Rom: Imp: Ger: Rex. Austriæ Dux prim' Comes Habs:

H. III

Henricus VII Rom: Imp: Germ: Rex. Luceburgensis Comes

H. IIII

Ludouicus Rom: Imp: Rex Germ: Vtriusq. Bauariæ. Dux.

H. V. Gemina

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX VTI SEQVENTES CÆSARUM.

Quemadmodum Pœnis, Romani populi legatus, eodem ſinu pacem & bellum offert; ita Imp. Romanorum Rodolphus I. Cæſar, eadem manu hoſtibus & dubiæ fidei ſociis, ut animadvertis ex ſparo & ramo olivæ, 16.

II. Hierographia ſimplex.

Adolfus ab Auguſto ſumſit: Auguſtus ab Euripide, verba duo natura inter ſe oppoſita, & arte decenter coalita. Hæc loquuntur, tantùm vocem non edunt, anchora, quam moliri operoſum eſt; & Delphin, quo nihil expeditius, Præcipitare negocium, eſt id perdere. Si aliis in rebus mutare conſilium & rationes licet, In bello, pœnitentiæ non eſt locus, ut hoc non ad voluptatem pictum, ſed ad neceſſitatem præceptum intelligas.

III. Hierographia ſimplex.

Hæc cunctationi oppoſita eſt: telum enim volatile Albertus I. manu tollit, tantùm non vibrat: & increpans in negocio prægnanti, tarditatem, Tolle moras inquit, ex Lucano forte: Rectè, imò Regiè. Nam Alexander Magnus, interrogatus, quid tantas res ea ætate geſſiſſet? Nihil differens, ait: Cæſar nil minor, celeritate ſæpiùs, quàm vi vicit Eiuſmodi Principes, cum habemus, non eſt quod alios de Rep. gerenda conſulamus. Erudiunt enim ipſi nos Tantùm abeſt, ut alienis, vel rudimentis, vel præceptis indigeant. Hic certè Imperator, duobus verbis ſummam belli gerundi complexus eſt, Tanti eſt cùm in omnibus rebus, tùm bellicis præcipuè non feriari,

IV. Hierographia ſimplex.

Fide parentium, puta: conſilio autem imperantis, Reſp. firmatur, Atque hæc quidem, caduceo coronato vult Hierographus. Nam Mercurius virga inter angues fortè dimicantes inſerta, pugnam diremit: qui parte media, ſui voluminis, nodo, quem Herculeum dicunt, inter ſe vinciuntur: & ab hoc reflexi, dùm in oſcula coëunt, circulum deſcribunt. Sic ſcilicet judicio Magiſtratus, controverſiæ inter cives dirimuntur: & eiuſdem conſilio bella cum hoſtibus finiuntur. Manus verò inter ſe devinctæ, non tantùm volunt fortaſſe fidem civium; ſed mutuam benevolentiam civium & Magiſtratus: jurat in leges, & injuratus legibus Divinis tenetur: naturalibus obſtringitur,

V. Hierographia duplex.

1. Aquila eſt orbi hiulco inſidens ita; ut unguibus hiatum cohibeat, Cum Hieroglypto concordat Symbolum ex eo natum: quod ſibi de competitore victoriam promitteret,

2. Et hîc Aquila Solem contrà tuens, audaciam eiuſdem, contra rivalem, cujus familia Sole clarior, declarat. Symbolum ſimile, quo jam ſe non tantùm adverſario opponit; ſed & cùm Deo parùm modeſtè ponit. Eſt quidem Aquila Jovi ſacra, ut ad fabulas rem revolvamus: & à Mario, ut in hiſtoria, ſola legionib. eſt, Plinio teſte, conſecrata. Sed abſit mihi omnis cum Deo comparatio. Iniqua enim eſt, ne dicam, ſtolida & veſana.

D 2 Roma-

Romanorum Imperatores. 17.

Fridericus Pulcher Rom: Imp: Germ: Rex
Aus: Stiriæ: Carint: etc. Dux Com: Habs:

H. VI. Gem.

Carolus iiii. Rom: Imp: Ger: Boh:
Rex Dux utriusq. Sles: Lucenb:

Wincelaus Rom: Imp: Ger: Boh:
Rex Dux utriusq. Slesiæ Lucenb:

H. VII. simp.

Sigismondus Rom Imp: Rex Germa:
Hung: Boh: Dal: Crou: Scla: Bosniæ

H. VIII.

Barbara Hermani Com: Cilieh: filia
Sigismondi Imp: uxor

H. IX.

H. X.

VI. Hierographia gemina.

HIC femore tenus, Statua in basi stat: istic integra, Pugilis forte. Utriusque idem Symbolum: haud dubiè, quod ut fundamentum, est ædificii firmamentum; ita consilium Regis, sit fundamentum regni, ut, vulgò homines, alia in Principe observent: quemadmodum domus parerga potius, quàm domum. Demosthenes profectò, cùm alii alia laudarent in Philippo Rege Macedoniæ, vituperate illas laudes & regias quærere, Quæ illæ? inquies: se regere, uti opinor, & Remp. gerere. 17.

VII. Hierographia simplex.

Lynx est acuto visu, maculoso tergore. Audaciæ simulacrum Sigismundus vult. Timidam tamen Horatius appellat. Olaus Magnus ab ignavia tuetur: cui de animali patriæ, scribenti debemus assentiri, præsertim si etiam cum cervis bellum gerit, ut credit Gesnerus, Cervi enim in Suecia non sunt. Certe, quæ prævidemus, minus timemus, ut illa perspicacia, feram omnia contemnentem faciat.

II. Hierographia simplex.

Venceslaus, si cætera, infra Majestatem Imperatoriam; hoc supra multos Regum & Cæsarum: quod, cui reluctari non poterat, cesserit fortunæ, nec in fratrem quidquam gravius statuerit, quem fortuna dedit aliquando in potestatem. Hoc vult cùm Navi & cœlo & mari agitata; tum sententia medius fidius gravi.

IX. Hierographia simplex.

Orbem Coronatum decenter vides. An gnomen probes, nescio. Quemadmodum enim non eodem omnes palato sunt, cùm hos acria, illos dulcia capiant; sic nec ingenio Ulysses tectus: Ajax nudus, Illi probaris facilè: huic minimè. Plures fortasse sunt Ulysses, quàm Ajaces. Et verè simulare, citra injuriam, semper enim hæc absit, ad rem, si cujus Magistratus facit. Nam solers mater, liberos infantes prudenter decipit; quos perderet, omnia pudando. In populo autem quot sunt infantes? Non quæro, ætaténe? sed vanitate?

X. Hierographia simplex.

Danaëm Juppiter aureo imbre perfudit, & compressit. Hac fabula, & non fabulosa sententia, conjunx Sigismundi Barbara, pudicitiam venalem censet, liberalior tamen pudoris sui.

D 3 Roma-

Romanorum Imperatores. 18

Albertus II Rom: Imp: Germ: Hung: Bohe: Dalm: Crou: Scla: Bosniæ etc Rex Archi: Austr:

H. XI. Gemina.

Fridericus III. Rom: Imp: Rex Ger: Hung: Dal: Crou: Scla: et Ar: Au:

Leonora Eduardi Regis Portuga: filia Friderici III. Imp: uxor.

H. XII. simplex.

H. XIII.

Maximilianus I. Rom: Imp: semp: Aug: Pluriumq Europe Prouinciaæ Rex et Princeps Potentissi: Archid: Aus: Dux Burgu:

H. XIIII.

H. XV.

XI. Hierographia duplex.

IMò pene eadem. Nam idem signum, idem Symbolum. Hoc differens, quod hic celitus detur; istic à signifero exceptum, nec ab eo solo gestetur; 18.
habebat enim signifer laboris socium. Et sunt eædem uspides hastarū utrinque in utraq; facie Numismatis. Signum, inquā militare, quod à Persis (nam aqnam Xenophon notat in expeditione Cyri) per Macedonas Imperii successores, ad Romanos transiit. Qui autem socio præreptum vult; in hostes videtur missurus, quod dubiis in rebus ad concitandos militum animos, factum legimus frequenter. Atq; hæc sub oculos cadunt. Quod autem cœlitus datur; à Deo pendêre victoriam Imperator ostendit. Ita videor Hieroglypta intelligere. Quod autem victoria fugam nesciat, non scio, quid Albertus II. velit. Nam ipse in apparatu belli Turcici, in agro Strigoniensi mortuus est: & fortuna in bello sæpè mutat vices; ut propior victo sit sæpiùs, qui tandem vincit. Dicitur Græcis νίκη & quidem παρὰ τὸ μὴ εἴκειν à non cedendo, sed quàm ἑτεραλκέα Homerus, mutantem subinde vices, verius nominat: Virgilius alternam. Boni igitur ominis potiùs, quàm veri nominis causa, dictum quod scriptum legis, puto.

XII. Hierographia simplex.

Leges & arma in promptu habes, illæ regunt, hæc tuentur imperium. A Justiniano habet Imp. Fridericus, ut sine quibus Imperatores, non modò Imperium, sed ne nomen quidem tueri possunt.

XIII. Hierographia simplex.

Consociatio est, quam compaginem vocant. Sed Imperatrix de Analogia loquitur, quæ nobis est proportio. Dividitur autem in Arithmeticam, Geometricam, & Musicam. Quam omnem Timæus Platonis, in mundi fabrica observat. Bodinus in Rep. primus, ut videri vult. Duas certè priores species notant Plato & Aristoteles in Rep. Sed Poëtæ harmoniam Cadmo antè desponderunt, Et illi concentum ex Arithmetica & Geometrica proportione, suaviorem quavis vocum harmonia cognoverunt. Est autem rerum proportio, in natura, ni esset illa; hæc non esset. Nunc concors ista rerum discordia, Naturam ut statuit, ita servat. Est in Rep ut studia pacis, quā Palma significat: & belli, quod signa & arma, totis finibus inter se disiuncta, vel cæco declarant. Hæc enim coronam, quam læva tenet, retinent: & ut domi pacem præstant; ita foris victoriam pariunt.

XIV. Hierographia simplex.

Cor, quidem cujusvis est, sed Regis dicitur à Sapiente esse in manu Dei. Nos enim legibus subjacemus; ille superior legibus, Deo. Hic cor, quacunque tandem corona cinctū, Regium est. Velim esse ex Anagyri, cujus folio adhuc virentia sedant tumores, si credimus Galeno. Laudabilis enim est in summa potestate, summa moderatio.

XV. Hierographia simplex.

Sex radiis Mystæ rotam vitæ humanæ fulciunt: propter totidem vices. Quam aspidem acumine gemino per internodia dirimunt; hujus vitam laboriosam volunt. Volvitur autē hæc rota sub mundo, qui mundi Principem notat, cujus vox quoq; exauditur: per tot discrimina rerum. Quot verò? Quot acini sunt Punici mali. Sed &, ut hoc duri corticis est & insuavis; ita acini grati: nuclei medici. Ad rem accommodatè. Nam dulcissima est, rectè factorum recordatio.

Romanorum Imperatores. 19

Maria Ducis Caroli Burgundię filia uxor Maximiliani I Imp:

Blanca Maria Galeaty D. Mediolani filia. Maximiliani I Imp: uxor.

H. XVI Gemina

Carolus V. Rom: Imp: ac Rex Germanię Hispanię utriusq. Siciliæ. Hierusalem Hungarię Dalmatię Croatię Sclauo: Sardi: et Indiarú ac terra firmę maris Ocea: etc.

H. G. XVII

Carolus V. Rom: Imp: Germaniæ Hispaniarú Indiarú. Rex etc.

H. G. XVIII

XVI. Hierographia duplex.

PRimò, Imp. Maximilianus primus, priorem uxorem duxit, Mariam Caroli audacis, ultimi Burgundiæ Ducis filiam, ex qua sustulit generosam sobolem utriusq; sexus. Hoc significare vult aquila. Ac quod hæc pullos suos, qui Solem contra tueri nequeunt, nido, ut degeneres expellat; prolem suam omnem generosam, ut erat, asserit. Hinc illud Symbolum. Sed & in eo vincit Aquilam: quod hæc tantùm tria ova pariat: & tædio alendi, exclusum, ex pullis, unum exturbet. Quippe eo ipsis tempore cibum negavit natura, ut scribit Plinius de quadam Aquilarum specie: ne internetione, reliqua animantia, delerent. 19.

2. Posteriorem duxit Blancam, Ducis Insubriæ filiam, majori spe, quam re. Licet Junonem Poëta appellet, quod nescio cui Jovi, apud Paganos, non licuit impunè. Hic Junonia est avis; ut istic Iovis in Palma, non illa frugifera, si tamen altera non est lautus, Species referre arboris non est operę pretium: & sine opera nostra, pretium est apud Plinium, ac nescio, an apud Theophrastum quoq;. Hoc scio Aquilam in rupibus nidificare, & arboribus. In palma lautóve collocare licuit Imperatori: debuit sculptor in fæcunda. Multò minus Buxo, quod semper vernet, Belgæ palmam nuncupant.

XVII. Hierographia duplex.

Columnæ utrinq; sunt binæ. Inter posteriores Aquila alis utramq; contingens, Coronatæ utrobiq;. Herculis appellant, sive montes Calpen & Abylon; sive æreas veré columnas, quod ulteriora, omnia esse mare, creditum sit vulgo. Nam Platonis in Timæo, alia longé sententia est: & ultera esse, si non continentem, insulas, Sertorius apud Plutarchum ostendit. Columbas avo materno Caroli V. Imp. orbem novum aperuit. Carolus plura derexit, atque occupavit. Unde Symbolum, ex Pindaro sumtum: Plus ultra, utriusq; Hieroglyptiidem. Nam & in Hieroglyptis hoc tantum discriminis est: quod uno utitur, ut Rex: altero ut Imperator.

XVIII. Hierographia gemina

1. Zodiacus est, & in Circulo suo Sol, sed nondum in auge: sic enim Alfonsus Apogæum vocat, Græcè tamen: fulgorem quippe significat usu populari: in arte verò maximum recessum Solis à terra, qui est circa quartum ferè gradum Cancri. Quid vult Imperator tàm erudito Symbolo & Hieroglypto? Plura sperare ex quo nondum omnia detexerat: & magna licet, animi sui magnitudine ducere et inferiora.

2. Spes prisci honoris, & restituendi Imperii suscitata est, ex capta Urbe, quam Tyberis secat. Hic enim ille est, qui inter populeas frondes, tàm largo utre, rivum profundit, oblata fortassis ab aliquo assentatorum majori animo contemsit Imperium urbis: quam sui urbem ceperunt.

Romanorum Imperatores 20

Carolus V. Rom: Imp: ac Rex Germaniæ Hispaniæ et Indiarum. etc.

H. XIX. Gen.

Carolus V. Rom. Imp: Rex Ger: Hispa: Indiar. etc. *Isabella Emanuelis Regis Portuga: filia. Caroli V. Imp: uxor.*

H. XX. Imp. H. XXI.

Ferdinandus Rom: Imp. Rex Germaniæ Hung Bohem. Dalmat: Crouat: Sclauo: Infans Hisp:

H. XXII. Gen.

XIX. Hierographia gemina.

PRIMÒ Carolinorum dixi, non Caroli Numisma prius. Et hoc ærariorum Bruxellensium est, ut ex inscriptione constat. Calculus ex Pyxide ratiocinatorum. Est autem in hac facie, aquila, pede altero Basiliscum calcans: altero anguem tenens. Aquila Imperatorem signat; Basiliscus & anguis, Imperatoris hostes, bello jam subactos: ut quos in manu, in potestate habeat. 20.

2. Laurea cum ipsis baccis corona, victoriæ utilis index est: vincta perpetuitatem & pacem secutam indicat. Pacato igitur hostico, jure oblata est Carolo.

XX. Hierographia simplex.

Imp. Carolus, elocans filiam Mariam, Maximiliano Imperatori, locavit sub manu Dei. Hinc ille manus: & duo M M (initiales litteræ Sponsi & Sponsæ) fidi amoris ergò, inter se conjunctæ.

XXI. Hierographia simplex.

Charites sunt, quarum aversa rosas utraq; manu tenet, pro flore ætatis: dextra Myrtum propter venustatem: læva glandem, fœcunditatis ergò, aut moderationis in tanta fortuna. Urna perpetuò fluens, stirpem generis promittit: Corona regnum. Genii sociare se Deabus gestiunt, quod augustiora sunt, quam humana, quæ Principibus bona obtingunt. Quod non tantum amore sed judicio, in sua conjuge Imperator amplexus, ante Charites ponit. Nec divinatio sagacissimum Principem fefellit. Nepos enim rerum potitur: & filius hereditariò matris regno crevit.

XXII. Hierographia gemina.

1. Biceps Aquila imaginem Crucifixi gestans Ferdinandum Imperatorem proponit, omnia sua cum Imperio, committentem Deo.

2. Danubius ex Germania per mediam Hungariam means, variis ostiis se in Pontum Euxinum exonerat. Eo signatus est Numus, quo tempore res Imperatoris erant in Hungaria secundæ, recepta ex pacto Transylvania.

Roma-

Romanorum Imperatores 21

Ferdinandus Rom. Imp. ac Rex Germ. Hung. Bo. Dalma. Croua. Slauo. Infans Hispaniæ Arch. Aus.

H. XXIII. Gem.

Anna Regina Hungariæ et Bohem. Ferd. Imp. uxor. Wladis. Reg. filia

H. XXIIII. Simp.

Maximilianus ii. Rom. Imp. Rex. Germaniæ Hunga. Bohem. Dalmat.

H. XXV.

Maximilianus ii. Rom. Imp. Rex Germ. Hung. Bohe. Dal. Croviat. Sclauo. et Electus Poloniæ. Archidux Austriæ.

H. XXVI. Gem.

XXIII. Hiero-

XXIII. Hierographia gemina.

VTraq; habet Sphæram, cum insignibus gentiliciis. Prior super positam: posterior infra Aquilam, ut hic sit basis, istic fastigium. Vtraq; ductas à centro lineas ad circumferentiam. Aut me omnia fallunt: aut bonus Imperator undiq; spirat Deum: & sperat cœlum. Atq; ei hoc fuisse propositum, Symbolum clamat: Christo duce. 23.

XXIV. Hierographia simplex.

Connexæ dextera, altera est Imper. Ferdinandi: altera Annæ, Reginæ Hungariæ, Filiæ Vladislai. Omen connubii, quod perpetuum, & stabile, expetit Symbolum. Rosa, cum venustate, suavitatem prætendit.

XXV. Hierographia simplex.

M. cum Cæsareo diademate, est Imp. Maximilianus II. mundus verò, quidquid in mundo est. Sceptrum autem jus: Ensis arma, quibus jus vindicandum est. Quod quia difficile, Domino orbis, rem permittit.

XXVI. Hierographia gemina.

1. Prioris Symbolum est Græcum: In tempore utrumq;, id est, nunc placabilitate, nunc severitate opus est, ad retinendam Imperii Majestatem, quemadmodum Aquila biceps, si loqui posset, simul loqueretur. Sed vocalis est palma, Præmii simulacrum: & fulmen, irati Jovis argumentum.

2. Posterioris latinum, comminuam, vel extinguam, puta semiplenam Turcarum Lunulam. Hoc enim Aquila, id est, Imperator à Christo optat; cuius Cruce insignivit fastigium Coronæ.

Romanoru Imperatores

Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hug: Bohem: Dal: Crouatiæ Sclauoniç, electus Poloniæ etc.

H. XXVII. G.

Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Bohem: Dalm: Crou: Sclau: electus Poloniæ.

H. XXVIII. G.

Maximilianus II. Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Boh: Dalm: Crou: Sclau: electus Polon:

H. XXIX. G.

XXVII. *Hierographia duplex.*

PRimò, Sic aliena, qui invadit, quod huic, sub Equite, strato eveniat. Non vana imprecatio Imp Maximiliani Regis Poloniæ designati.| Nam Stephanus non fuit longævus, & agnati, suos quisq; patitur Manes. 22.

2. Victrix corona per Mundum & Diadema transiens Domino & Architecto Mundi, Regnum & Imperium refert acceptum: aut verò dignus ea corona Maximilianus; cuius Littera capitalis, medium obtinet. Nam ex Mundo, imperii insigni, arcus exit: cuius cornua ad peripheriam Numismatis, quæ hic extima cœli superficies est, tendunt; quod non alius sit potestatis regiæ tutor, quàm dator, Deus.

XXIIX. *Hierographia duplex.*

1. Simplex utriusq; & idem Symbolum, nec non pium. Nam de sua diffidit prudentiæ: & providentiæ fidit divinæ. Igitur Aquila, nunc insidens Mundo cancellato, (quod judicium est difficultatis regnandi) mordicus Anguem tenens, nihil aliud vult, quam Imperatorem, omnia & præterita, & præsentia & futura, Deo permittere. Hæc scilicet angnis licet hic non in spiram actus, notat,

2. Aquila insidens globo terrestri, ætate, ut apparet gravis, exhibet Imperatorem, mole rerum gravem, nec levem ætate, in Deo, conditore huius Machinæ, totum acquiescere. Tenia autem circumfusa sine notis, notat Imperatoris, & non cuivis nota consilia,

XXIX. *Hierographia gemina.*

1. Cœnotaphium est hæc Pyramis; nihil enim simile est Pragæ in monumento. Ad imitationem veterum Ægypti Regum: quos etiam æmulata est Roma, in tumulando Cæsare. Luna in fastigio deficiens, mortem designat, id est, animæ migrationem è corpore. Nam in scapo, Æternitas animæ impressa, dicam, an expressa est, piè à Christianis. Et Cyrus hanc viam ingressurus, graviter apud Xenophontem, de immortalitate animæ disserit.

2. Romani Principes suos referebant in numerum Deorum. Pyra cremabatur corpus, in culmine Aquila erat retinaculis dextrè vincta. His adustis Aquila, altum cita tenebat ut pluribus, Herodianus. Et hæc credabatur, animam Principis, in cœlum vehere. Explosa superstitio est. Hic tamen Aquila, pro Imperatore, verba facit, ut quivis ex Symbolo intelligit. Nam insignia Imperii, & signa belli, humi posita, apertè clamant, depositam esse rerum humanarum curam, quæ nihil ad divinas.

Romanorum Imperatores

23

Maximilianus Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Dalm: Crouat: Sclau: et electus Poloniæ etc.

H: XXX: G.

Maria Caroli v. Imp: filia Maximiliani Imperatoris uxor.

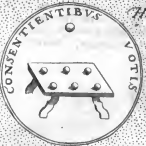
H: XXXI: G.

Rudolphus ii. Roma: Imp: Rex Germ: Hung: Bohem Dalm: Crou: Sclau: etc. Archid: Aus:

H: XXXII: G.

XXX. *Hierographia gemina.*

PRimò. Quæ sinistra est, ad dextram converto. Nam M. id est, Mariæ, 23.
(quod prima littera nominis sit) sola spes erat. M. id est, Maximilianus;
in marito enim fida conjunx acquiescit.

2. Posterior ergò re, quæ prior est ordine. Sed nec à proximo Numismate aliena est, vides enim inter frondes, frutices, pyra, id est, Pyramides, abslato enim in acutum, quo pacto flamma desinunt. Vides, inquam in cotolla, quæ cingit meditationes Imperatricis, & hac notat sobolem felicem: cujus, propter ætatem; tota spes erat, in frondibus, id est, in spe. Interiora sunt angustiora. Tres Coronæ in medio positæ, media Imperatoria: dextra, Castiliæ: læva Aragoniæ designant abjectum omnem fastum. Subjecta corona spinea, quam quinque vulnerum Christi capitalium stigmata, distingunt, reliquam vitam in ærumnis, quæ tamen ad melioris vitæ spem erigunt, positam indicant. Atq; illa supernè fulgens spes ex Iride emicat. Corona clarum bravium; & certaminis præmium est. Quod etiam Poëtæ voluerunt, Hesiodus & Horatius. Ariadnæ Bacchus dedit: & ea mortua, ut virtutis memoria non moritur, retulit in cœlum. Sidus est, supra humerum Arctophylacis. Oritur, cum Scorpione, Nonis Octob: occidit, exoriente Cancro & Luna. Habet stellas novẽ ordine, & in orbe. Si pictor subtraxit, ignoscendum est: si Mysta, cognoscendum est, octo species beatitatis designati, Sed & sunt qui octo tantum stellas numerent.

XXXI. *Ad superius Numisma te mecum converte duplex est.*

Semper secutus sum ordinem. Hic non excedo, sed in ordinem cedo, finem vitæ, & infinitam vitam Imp. Maximiliani II. Cæsaris.

1. Duo Hirci nitentes in contraria significant, ille immortalitatem animæ: hic mortalitatem corporis: Mystica interpretatione recepta antè.

2. Symbolum prius non exposui: positum enim est in luce. In hoc nihil obscuri. Et si quid esset obscurum; id manifestum fit, ex Anno & Consule, id est, inscriptione interioris circuli: scribitur enim quo anno ex hac vita misera & momentanea, in illam felicem beatamq; migrarit Imperator. Cæterum laurus cum baccis, immortalitatem patri, & immortalem gloriam liberis in hac etiam vita promittit. Certè & fascia, qua devincitur, regiam, si non potestatem singulis: dignitatem omnibus.

XXXII. *Hierographia duplex.*

1. Calculi in abaco sex (septimus enim patri divinitùs obtigerat, ne miremur subsultare) concordiam suffragiorum exprimunt: tot enim reliqui sunt, secundum Regem Bohemiæ, Principes in Imperio viri.

2. Semper parco labori meo, & tuo lector, scilicet, Hoc est, quod Symbolum priùs, præterii silentio. Et hoc quid habet difficultatis? Aquila jam tùm meditabatur bellum in Turcas. Hinc illud telum, quod unguibus librat.

24

Romanorum Imperatores
Rudolphus ii Imp: Rex Germ: Hung Bohe: Dal: Crou: Sla: etc Archidux Austriæ.

H XXXIII Gem

Rudolphus ii Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Boh. Dal: Cro: Scla: etc. Arch: Austriæ.

H XXXIV G.

Rudolphus ii Rom: Imp: Rex Germ: Hung: Boh: Dalm: Crou: Sclu: etc: Arch: Aus:

H XXXV G.

XXXIII. *Hierographia gemina.*

PRimò. Rurſus Aquila volatile relum tenet, vibranti ſimilis, ſedens in faſcia; cuius Symbolum eſt: Adſit. Supple, inquit de Schola aliquis: Dominus. Myſta ſingulas etiam litteras ponderat, ut in nomine Adam Peda ſecutus Græcos. A. Adjuvante. D. Domino. S. Superabo. I. Imperatorem. T. Turcarum. Ego piis votis applaudam: Quod faxit Deus præpotens, & immortalis. Verſibus id variis expoſitum Seco Bervitio jam Pellenæ impoſui, ad Sac. Cæſ. Maj. Hoc ſum brevior. 24

2. Aquila hic medium cœli tenet: quia diſſipat Barbaros: ac tendit ad majora, quod cæſis fugatisq; hoſtibus ſpectet diadema illud ἀφθάρτον repoſitum in cœlo.

XXXIV. *Hierographia gemina.*

1. Mundus, Imperii orbis terrarum inſigne eſt: ſceptrum tuendi: enſis defendendi; utrinq; laurus, gloriæ paris bello & pace, inter mundum & coronam R. Rodolphi Princeps littera. Hæc poterant eſſe occulta. Quid apertius pia ſententia? A Domino pendere Regna & Imperia.

2. Aquila tota in Deum verſa, quem hic Sol oſtendit, ſignificat Imperatorem, pro ſalute publica, Deo vota nuncupare.

XXXV. *Hierographia duplex.*

1. Duæ Coronæ, hæc major, & quæ minorem cum nomine Rodolphi II. Cæſaris Auguſti ambit: illa minor, diverſæ ſunt. Laurea quippe interior: palmea exterior. Hæc major, quod multitudinis, optantis pacem: illa minor, quod Cæſaris cum ſagacioribus, qui ſemper numero pauci ſunt, ſperantis victoriam.

2. Sic itur ad aſtra. Quæ, quæris, via? Virtute & conſtantia. Deiq; inprimis, ne tollamur inani virium aut rerum fiducia, incomparabili auxilio.

25

Romanorum Imperatores

Rudolphus ii Rom: Imp: Germ: Hung: Bohemie Dalmatie Croatie Sclauonie etc Rex. Archidux Austrie.

H. XXXVI. G.

Rudolphus ii Rom: Imp: Germ: Hung: Bohem: Dal: Crou: Sclau: etc Rex Arch: Aust:

H. XXXVII. G.

Rudolphus ii. Rom: Imp: Germ: Hung: Bohem: Dal: Cro: Scla: etc Rex. Arch: Aus:

H. XXXVIII. G.

XXXVI. Hierographia gemina.

PRimò. En Cæfaris ſydus oppoſitum, ſemilunæ Turcarum. Ita Deo placuit, horum immanitatem, illius humanitati opponere. 25.

2. En contra monſtrum, Parma conſtantiæ, & gladius vindictæ. Monſtrum Chimæra eſt, quam Bellerophon bello vicit, tricorpor, ut Homerus deſcribit. Chariſtius interpretatur tres unius virtute populos ſuperatos eſſe. Et Cæſarem divinitus concitari, adverſus Turcam monſtroſum hoſtem: quod enim hoc Imperii genus? à patricidio auſpicari? nullis terminare legibus? ſola niti libidine? indicat Symbolum, ex Poëta ſumtum: Tu ne cede malis, ſed contrà audentior ito. Jam triceps eſt, quod in Europa, Aſia & Africa tyrannidem extendat.

XXXVII. Hierographia gemina.

1. Aquila biceps, in rupe ſedens, Imperatorem in faſtigio exhibet; & dùm altero capite Solem ſuſpicit, altero ſerpentes circa rupem reptantes deſpicit; bona ſpe implet, divini auxilii, contra humanam cùm vim, tùm dolum. Atque hæc duo ſunt, quæ contra duo capita erigat Imperator, neceſſe eſt. Quæ illa capita? Potentia & Prudentia, mente in Deo non ſole, at ſolo fixa.

2. Deo Opt. Max. Imperator proteia, piè defert. Dexteritate, copiis, modeſtè. Nihil enim ſibi ſervat: cui ſecundùm Deum laurus, quæ peripheria huius Numiſmatis eſt, meritò debetur.

XXXVIII. Hierographia gemina.

Thema ſuum Cæſar Rodolphus utraq; facie exprimit, cum diverſis, ſed notis Symbolis. Et antè, ut apud Tranquillum eſt, eodem ſigno ſignavit nummum Auguſtus Cæſar. Felix huic fulſit: illi feliciùs fulgeat; Deum, qui aſtra ut condidit, moderatur, rogo.

Roma-

Romanorum Imperatorus. 26

Rudolphus II. Rom: Imp: Germaniæ Hungariæ Bohem: Dalmatiæ Croatiæ Sclauoniæ Rex, et.

H. XXXIX. G.

Turcorum Imperatores.

Saladinus Sultanus Ottomanus Turcoꝝ Imp: Babiloniæ Damasci Aegyp: Rex.

Baiazet Sultanus Ottomanus Turcoꝝ Imp: Babiloniæ Damasci Aegyp: Rex.

prima. H. sin:

H. II. sin:

Selimus Sultanus Ottomanus, Asiæ Babiloniæ Aegyptiq; Rex Turcoꝝ Imp:

Solimanus Sultanus Ottomanus Asiæ Babiloniæ Aegyp: Rex Turcoꝝ Imp:

H. III.

H. IIII.

XXXIX, Hie-

XXXIX. Hierographia duplex.

PRimò. Quid magis, inquit Justitia, ad Deum provocans, aut diutiùs præstolaris? nec subvenis mihi, cui tamen Imperium rerum humanarum tradidisti? cum terra & mari oppugnet? Fuit enim tempus, quo terra mariq; tem gereret Turca. hoc etiam bello.

2. Jam, Adsit, interpretati sumus anteà. Hic boni ominis caussa, benè repetitur; Divinum enim adsit auxilium, ubi humanum deficit nos, necesse est.

I. HIEROGRAPHIA MAHOMETANORVM SIMPLEX.

SAladini, qui regnum nostrum Hierosolymis delevit, exuvias, vel suparum, vel sagulum vides. Moriens enim circumferri jussit, ne quis rerum successu insolesceret, dignus qui pro nobis staret: aut qui in Repub. nostra renasceretur. 26.

II. Hierographia simplex.

Hoc teste victoriæ Barbarus, perfidiæ nos arguit. Erant enim ea tempestate, qui fidem Barbaris datam violari posse, malitiosa juris interpretatione, censerent.

III. Hierographia simplex.

In cremento Lunæ, incrementū Imperii signat. Sed & decrescit Luna; deleaturq; tyrannis illa opto. Suppliciis muliebribus non debellatur bellum. Quid igitur Cæsari opem non fertis, ô viri? ô Christiani? Sed & Deus in vota vocandus est: sine cuius ope, nostra habent arma.

IV. Hierographia simplex.

Quatuor candelabria, jam ante me interpretantur alii, totidem orbis plagas; & inscribunt Turcica lingua, Alla vere, id est, Deus dabit, ut religio Mahometana, reliquas orbis partes comprehendat. Quod non sinat Christus lux mundi. Certè æstuabat tùm temporis ut hîc lucerna una. Nunc incendium, proh dolor, latius serpit. Nulla virtute Barbarorum, sed nostra partim ignavia, partim discordia, proh nefas ô Christiani vos appello. Et quod cæterorum opem nequidquam plorem, vestram imploro Germani.

Reges

Reges Hispaniarum 27

Ferdinandus iii Rex Legionis et Castelle qui Mauros in Betica pri: conclusit

Alphonsus x. Rex Legionis et Castelle Electus Imperator.

Sanctius iiii Rex Legionis et Castelle Alphonsi filius.

Ferdinandus iiii Benignus Rex Legionis et Castelle.

Alphonsus xi Rex Legionis et Castelle.

Petrus ii. Rex Arragonie.

HIEROGRAPHIA REGVM CHRISTIANORUM.

Primùm Hispaniæ simplex.

RIMA, est Ferdinandi III. Regis, ut vides, qui Mauris in Bætica conclusis, visus est sibi, non in Hispania tantùm, polliceri Imperium; sed Gubernatore Deo, clavum orbis terrarum. 27.

II. Hierographia simplex.

Alfonsi hæc est litterati Regis. Pelicani meminit Ælianus. Storges nos antea. Celebris aliâs vulgò est. Vult intelligi, se devovisse vitam suam Religioni & Reip.

III. Hierographia simplex.

Lacessentis & ad duellum provocantis imago & sententia est. Ferocis sic in acie militis, Regis non est momento temporis, de summa rerum periclitari.

IV. Hierographia simplex.

Tres volutæ sunt, sive, cotonæ statuarum: ars enim imitatur naturam; Artem docet Vitruvius. Supra has Diadema Regium. Quæri vult Rex rebus benè gestis honores cùm humanos, tùm divinos, id est immortales. Nam quod in lemnisco circum lamberet per litteras divisum, id Ferdinandus quodam die, in aciem educens militem, fusius expressit: Dia demas valer, Dies, quò virtus magis est illustranda.

V. Hierographia simplex.

Mustela fumo circumfusa, mori malle dicitur, quàm transilire, ne pellem inquinet, & credit Jovius. Gesnerus tamen etiam flumina transilire continuatis saltibus, observatum scribit: nec metuere, ne tingatur. Cæterum Alfonsus Rex, eò spectavit. Nam admonitus, ut in conjuratos animadverteret, quorum Princeps erat unus ex agnatis, regiè respondit, malle se mortem oppetere, quàm gentilium sanguine, manus inficere.

VI. Hierographia simplex.

Hic magni fecit Imperium: aut veriùs imperantem omnibus Deum. Nam & Jovis hæc ales est: & Imperii Romani insigne, ut ante dictum. Verba nemo non intelligit. Sub umbra alarum tuarum Christe, quas pro nobis in cruce extendisti.

28

Reges Hispaniarum

Jacobus I. Rex Arragoniæ qui Valentia et insulas Baleares occupauit.

Petrus III. Rex Arragoniæ Primus Rex Siciliæ eiectis Gallis et Insulas Balleares

Jacobus II. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularũ Balearum.

Alphonsus III. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularũ Balearium.

Petrus IIII. Rex Arragoniæ Valentiæ et Insularum Balearium.

Martinus postumus Rex Arragoniæ et Siciliæ. qui regna Ferdinando reliquit.

VII. Hierographia simplex.

FOrtuna dubia & ancipiti, animo & virtute opus. Sic scilicet eques equitem sternit. 28.

VIII. Hierographia simplex.

Murex tetragona forma à Vegetio describitur, in quamcunq; partem incuberit, gravis existit. Hic coronatur. Nam Regis Arragoniæ Petri est; qui Gallos è Sicilia ejecit. Magna de se se opinio.

IX. Hierographia simplex.

Nota est Fabula de cerva æripede, & cornubus aureis, quam Hercules fatigavit & comprehendit. Hic adjecit alas, & fabulantem facit, Con estas, id est, cum istis, auro & celeritate, ad cœlum enitar, si tu Deus faveris, calcatis & superatis, potentiæ æmulis. Certè ubi opus est facto, nequidquam consultamus: & auro omnia, hoc anno expugnari audimus, quod ut luctuosum victo, ita nec pulcrum victori Diffidit enim ferro, qui aurum fundit. Profertur oraculum Apollinis, quis Apollo? Factum Alexandri. Sed quod respuit Romana virtus.

X. Hierographia simplex.

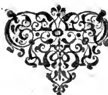
Symbolum luce clariùs est: & quid obscuri inserto, ad firmitatem revincto? cujus in apice annulus est, velut arrabo constantis fortunæ.

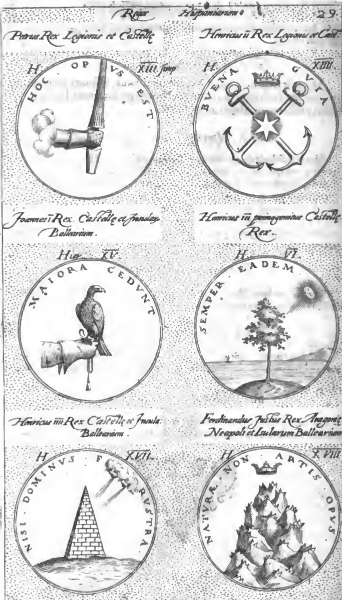
XI. Hierographia simplex.

Deo sceptrum submittit Rex, ut par est, Regi Regum. Coronæ suæ orbem terrarum nihil modici promittens sibi, Gubernatore & Adjutore Deo.

XII. Hierographia simplex.

Hic jam ipse gubernaculum orbis terræ corripuit: & supra orbem in luce, non in tenebris sedet; manu aut victoriæ aut pacis ramum prætendens.

Reges Hispaniarum
29
Petrus Rex Legionis et Castellę
Henricus ii Rex Legionis et Cast.
H. XIII. simp
HOC OPVS EST
H. XIIII.
BVENA GVIA
Joannes i Rex. Castellę et Insular. Ballearium.
Henricus iii primogenitus Castellę Rex.
Hier XV.
MAIORA CEDVNT
H. VI.
SEMPER EADEM
Henricus iiii Rex Castellę et Insula: Ballearium.
Ferdinandus Justus Rex Aragonię Neapoli et Insularum Ballearium
H XVII.
NISI DOMINVS FRVSTRA
H XVIII
NATVRÆ NON ARTIS OPVS

XIII. Hierographia ſimplex.

MAnus armata lanceam tenet. Et quaſi nullum aliud Regis eſſet officiũ; hoc opus eſt; inquit Rex Petrus, & opus quidem eſt, ut Rex tegnum defendat armis, ſed multò magis legibus, quibus gubernet: & propulſet arma: multò magis conſilio, quo leges & arma gubernantur: maximè juſticia, & hac animi affectione: Ne quem violem. Nam juſtum Magiſtratum Deus juſtus tuetur, defendit ac gubernat. Cæterum lancia, unde lanciarii apud Tacitum vocabulum Hiſpanicum Feſto eſt. Et hoc telo noſtri Proceres ſævius in ſe, ad voluptatem, quàm ad neceſſitatem olim gladiatores concurrunt. 29.

XIV. Hierographia ſimplex.

Duæ anchoræ vel propter ſe, vel propter formam decuſſim firmæ ſunt. Hic Rex duorum regnorum opes congerit, & egerit: diademate enim cingit, non malè, quod ducem bonum (hoc enim duæ voces Hiſpanicæ ſonant) optat, non impiè, magis piè, ſi non ducem itineris, ſed in omni actione ante ſignanum Deum optaret. Ineptè, quod cynoſuram intrà & non ſuprà collocat.

XV. Hierographia ſimplex.

Falconem quis primus domuerit non quæro: turpe enim ſi primus Cæſarum aliquis. Nam aliæ ſunt artes Imperatoriæ. Aucupio nimis eſſe deditos, quibus Imperium dedit Deus, argumento eſt Henricus Imperator cognomento, non abs re auceps. Majora cedere minori, ut falconi, id eſt, ingenio vim cedo. Et Principis eſt ingenium exacuere, non minus, imò magis, quàm exercere vim. Hæ enim belluæ nobis præſtant: illo nos nobis.

XVI. Hierographia ſimplex.

Quercus eſt, &, ut ait Symbolum, ſemper eadem, id eſt, Regem decet, nec adverſis ſuccumbere, nec proſperis efferri rebus, quòd conſtantia maximè hunc deceat, quo Reſp. ſtat & gubernatur.

XVII. Hierographia ſimplex.

Cernis turrim, & quidem figura perfecta, ſed infecta eſt: & fruſtra laborant, qui cuſtodiunt eam: niſi Dominus dominans cuſtodierit eam. Hoc fertur dixiſſe Arragonus, regni Neapolitani Rex, quando ſuorum levitati, & Gallorum furori ceſſit. Nec falſò. Nam Carolus VIII. qui Gallos rexit & duxit, non toto vertente anno, verſis ſatis, regnum amiſit. Et certè, ſi abſque cauſa nihil fit; quid facient ſecundæ cauſæ abſq; prima & principe?

XVIII. Hierographia ſimplex.

Natura detur, an induſtria comparetur virtus, quærit alicubi Plato. Et naturam arte erudiri, ac corrigi, uſu comprobarum eſt. Ferdinandus voluit videri juſtus natura, non arte, non cultu, non educatione. Fuerit talis beneficio Dei, qualis fuit, major eſt laus, ab his, quæ acquiſivimus, quàm quæ accepimus. Aliter Regi viſum eſt. Hinc Adamas paſſim ex rupe lucens, naturæ opera, non artificis.

Reges Hispaniarum. 39

Ferdinandus Iustus Rex Arrago: et Neapoli.

Alphonsus Magnus Rex Arrago: et Neapolis sapientissimus.

Joannes Rex Arragoniæ Neapoli etc.

Carolus Rex Valentiæ et Maioricarum.

Ferdinan: Mag: Catho: Rex Hispa: utriusq Siciliæ Hierusa: Sardi: insulae Bal:

H XXIII. Gem.

XIX. Hiero-

XIX. *Hierographia simplex.*

CRystallum Plinius nihil aliud vult esse, quàm glaciem, quod locis gelidis nascatur, imò Græcis glacies dicitur τὸ διὰ τοῦ κρύους συστελλόμενον. Quidquid est, genuinum hîc Rex non factitium de rupe ostentat, eadem, qua prius sententia, de Adamante, ut hisdem verbis sententiam explanat. Mutandæ autem imaginis causa, idem sentienti fuit: quod non modò in re gravi, quam refert Adamas; sed & in re fragili, id est vitrea, semper sibi constet, & quidem indole, non simulatione virtutis.

XX. *Hierographia simplex.*

Sydus faustum, Hispanicè, faustum ducem appellat. Et hoc est, quod navim ex tempestate in portum revehat. Deus, inquam est, qui Principes variis fortunæ jactatos procellis explicet, & restituat in integrum.

XXI. *Hierographia simplex.*

Salamandra sive alitur igne, sive extinguit ignem, ut Plinius tradit; constantiæ indicium est Pierio. Et huic suprà, si non subscribit Rex Arragoniæ Joannes, ut legis.

XXII. *Hierographia simplex.*

Aves natura armavit. Nos in mutuam perniciem arma cudimus. Non est igitur Aquila, quæ sagittis confodit accipitrem; sed Rex legitimus, cui ut aquilæ in aves, in populum imperium obtigit: qui Regulum aliquem, nequidquam rebellantem, vincit tandem, & castigat.

XXIII. *Hierographia simplex, licet duplex.*

Est enim eadem & scriptura & pictura ferè; præter basim. Atq; ut rem paucis perstringam. Gordianus nodus est, quem Alexander Magnus discidit, non distrinxit, ut apud Q. Curtium est. Fama erat, rerum in Asia potiturum, qui hunc nodum solvisset. Ubi juvenis ille nihil ingenio profecisset; acinacem expedivit, id est, ad vim confugit. Juvenem Regem, Principes juvenes & senes æmulantur. Tantum enim quisq; tenet, quantum manu tenere, & vi potest defendere. Quod quia majori opera nec eadem semper fit; basis alia atq; alia: diversas difficultates recludit. Rex Alfonsus profectò, motam de regno Castiliæ controversiam, armis dissolvit; increpans æmulum: ascende solum, si pluribus lubet experiri.

Reges Hispaniarum. 31

Philippus I Catholicus Rex Hispaniæ Maximiliani I Imperator filius.

Joanna Regina Hispaniæ Ferdinandi Regis filia uxor Philippi I

H XXIV sinp.

H XXV.

Philippus II. Catholicus Rex Hispaniarum utriusque Indiæ Siciliæ. etc Archid: Aus:

H XXVI.

H XXVII

Philippus II. Catholicus Rex Hispaniarum utriusque Indiæ Siciliæ etc.

H XXVIII. Gen.

XXIV. Hierographia simplex.

Burgundiæ Principem vides,& insignia Burgundiæ. Campum etiam, ut sit,interstirio diremtum; ut equirum sit,non equorum certamen. Provocat ad pugnam quemvis, more & audacia Majorum, nec ad duellum, sed bellum magis. Laudat,n. hunc ipsum Philippum Erasmus;nec injuria laudat, sed in juventa, ut præcoces fruges raro ad maturitatem perveniunt, extinctus est. 31.

XXV. Hierographia simplex.

Hujus uxor,sub imagine Pavonis, omnia vana censet, etiamsi orbi universo imperaret,tanto Principe viduata.

XXVI. Hierographia simplex.

Belgæ Philippo II. Regi Catholico in auguratione non tantùm humanos, verùm etiam augustiores tribuerunt honores. Tanti fecere unicum filium Caroli. Inter hos, illud est, quod Philippo cum Jove imperium dividunt, Pagana assentatione.

XXVII. Hierographia simplex.

Huic conformis est Phœbus,imò Philippus,quem in quadriga Solis, ut plebs in omnibus immodica est,collocant; & pòst exterminare voluerunt.

XXVIII. Hierographia duplex.

1. Quernea corona donabatur, qui civem Romanum servasset. Donatus est Philippus,suscepta tutela fidei, qua stat civitas Romana. Insertæ Rosæ olent pietatem, quæ quod inter spinas pullulent, & pediculo sint spinoso, ostendunt difficultatem patrocinii.

2. Reliquum orbis & delineatur & promittitur: sed Dei solius est dare,ne miremur Regem cecidisse spe; aut assentatores Regis,opinione.

Reges

Reges Hispaniarū. 32

Philippus ii. Catholicus. Rex Hispaniarum et Vtriusq; Indię Siciliæ

Hie XXIX H. XXX

Philippus ii. Catholicus. Rex Hispaniarum et Vtriusq; Indiæ Siciliç.

H. XXXI Gem

Philippus ii. Catholicus Rex Hispaniarum et Vtriusq; Indię Siciliæ.

H XXXII G.

XXIX. *Hierographia simplex.*

HÆC non est Regis Philippi, sed Belgarum quorundam qui rebus novis studebant. Gueseos appellant, id est, mendicos, à Gothis nomen derivarum Nonnius purat. Fidem Regi tamen se servaturos ad incitas usq; præ se ferebant. Hinc est illa mantica: & circum Gallicè scriptum, fideles Regi ad manticam, id est egestatem, & incitas, ut dixi. Dextræ junctæ societatem denotant. Ex hac societate natum est sociale bellum, inter Belgas & Hispanos, quò etiamnum flagrat Gallia Belgica, nec intacta est Hispania. 32.

XXX. *Hierographia simplex.*

Hæc Regis Philippi II. est, ut cernis ex diademate & insignibus Burgundiæ. Nam ad hanc pertinet titulus. Et planè opposita proximæ. Requirit enim in Principibus Belgarum, Majorum fidem, planè, ut Darius, interrogatus, quid maximè optaret, respondit, (aperiebat tùm forte Punicum malum) τοὺς Zopyros, quot acinos recluderet. Zopyrus autem is erat, qui Babylonem Regi Dario nequidquam diu obsidenti, ausus in se hostilia, & transfugiens ad Babylonios, subegit, ut Herodotus memoriæ prodidit. Nituntur herclè fide parentium, procerũ inprimis, quos duces, ut pastores grex, multitudo sequitur, imperia Principum.

XXXI. *Hierographia gemina.*

1. Pace Cametaci facta, aut in agro Cameracensi inter Philippum II. Hispaniarum, & Henricum II. Galliarum Reges, hic nummus signatus videtur. Nam ut cum duobus de armento tauris, robore præstantibus, cæteri ferò mussant; ita horum Principum sectam, reliqui Europæ Principes sequebantur. Est autem Pax, quæ valuas Iani gemini clausit, serto cincta ad festivitatem, cornucopiæ id est ubertatem quietis, manu ostendens, sed dextra nequidquam faces moliens: arma enim flammam non concipiunt, quod pacis non diuturnæ omen erat. Certè in pace utrobiq; natum est bellum, primùm in Gallia; deinde in Belgio, & furialibus armis prætendebatur religio, Stabat tamen inter Reges pax, donec frater Henrici III. Franciscus, tyrannidem in Belgio appetivit, fratris enim copias simul traxit: non clientes modò.

2. Uni Pellæo juveni non sufficit orbis. Pellæus Alexander Magnus est, à Pella, regia Macedoniæ. Hoc an tottum sit in Philippum Hispanum ab æmulis, quod ad Monarchiam tenderet: aut datum à suis, quod uni orbis terræ Imperium deberi arbitrarentur, in ambiguo relinquam. Equus effrenis & cursu, fusis jubis concitus, nihil Rege dignum hinnit; sed effrenem licentiam, & omnia occupandi libidinem: quæ procul fuerunt à Regis moderatione. Nam Gallis & juvenis & senex omnia reddidit, quæ belli jure occuparat, consilio magis laudabili, quam utili. De globo terræ nihil dico, est enim in conspectu.

XXXII. Hierographia gemina.

1. Regum Christianorũ concordia, est temporis, quo servatur, felic itas Concordiam signant dexteræ.

2. Forma decussi Rami duo, truncatis frondib. lauri, Ducum Burgundiæ sunt. Coronantur quod extincta stirps, tenata sit, in familia Austria; quæ jam & regio & imperatorio diademate refulget. Cæterum laurus, quod semper viret, victoriæ dicatur. Scintillæ, quas undiq; sparsas vides, micantem ex hac gente, gloriam sonant. Et est ex igniariis laurus, teste Plinio, quæ mutuo attritu, ignem fundunt. Quod si ad omem spectamus; felicitatem portendebat, si inter urendum fragraret, ut Tibullus quodam versu indicat, & interpres Homeri Eustatius, Imò & Porphyrius Philosophus, Nugæ: semper enim fragrat.

Reges

(Reges Hispaniarum. 33

Maria Regis Philippi ii. uxor Joan. iii. regis Portugaliæ filia.

Maria uxor Regis Philippi ii. Henrici viii. Regis Angliæ filia.

Isabella Valesia Philippi ii. regis uxor Henrici ii. Franciæ Reg: fil:

Anna Austriaca. coniunx Philippi ii regis. Maximil: ii. Imp: filia.

(Philippus iii. Catholicus Rex Hispaniarum. utriusq. Indiæ et Siciliæ. etc. Arch: Austr.

XXXIII. Hierographia ſimplex.

33. LVſitana Herois, veluti Sydus reſplendens, ſoli Regi Philippo dicata, & deſponſa eſt; qui tùm ætate & potentia, ut illud cœli iubar florebat.

XXXIV. Hierographia ſimplex.

Regina Angliæ Maria, inſtaurare religionem conata, quo tempore, Philippo nupſit, præmium & pœnam expedivit. Ita cæcis lumen voluit reſtituere: timidis relinquere quietem.

XXXV. Hierographia ſimplex.

Connubio pace firmata, omnia ſibi omnes felicia promittebant, quod Gallia, quæ hactenus lumini Hiſpaniæ tenebras offuderat, haud ſecus, quàm Luna cauſſatur Eccliptim Solis, jam cum Hiſpania colluceret. Eſt autem inſigne Galliæ Regum creſcens Luna. Cæterum corona tot ſtellis diſtincta eſt, aut debebat eſſe; quot regna habet Rex Hiſpaniarum. Stellæ in circulis Lunæ & Solis ſparſæ, Principes & Civitates ſunt, alterutrius ſectam ſequentes.

XXXVI. Hierographia ſimplex.

Querneis ſuſpenſus ramis & in orbem ſe gyrans ſerpens, mordicus enim caudam apprehendit, & alatus eſt, non ita ſub mentem, ut viſum venit. Prudentiæ tamen ſatis eſſe conſtat, hoc ipſo; quod ſerpens eſt; Celeritatis; quod alatus: Diuturnitatis; quod rotundus. Quæ omnia cadebant in Philippum, erat enim longævus, & vel propter hoc, prudens. Ad agendum ſuppeditabant vires. Habemus Philippum, ubi conjunx? Num vides columbam in trunco arboris? Hæc Anna Auſtria eſt, quæ in orba viduaq; domo ſurculum gentilicium inſevit, Philippum, inquam, III. qui nunc rerum in Hiſpania potitur.

XXXVII. Hierographia duplex.

1. Duo ſunt globi, alter cæleſtis, alter terreſtris. Hunc patriæ conatur ſubdere: illum Deo. Non enim pro focis tantùm, ſed & aris pugnavit.

2. Oleæ rami ſerenitatem: fulmen, ſeveritatem notat, ut & alibi dictũ eſt, & temperare hæc inter ſeſe, boni Principis eſt. Nam ut pœnam delictis; ſic & præmia par eſt eſſe virtuti. Cæterum fulmen Vulcanus alatum Jovi fabricat, ut apud Poëtas eſt, miniſterio Cyclopum.

Reges

Reges Francorum. 34

Clodoueus Fran: Rex. ex Phramontium familia.

Clotarius Fran: Rex ex Phara: familia.

Childericus ultimus Francoꝝ Rex ex. Pharamon: familia.

Ludouicus iiii. Francoꝝ Rex. ex Pipini familia. Caroli Simplicis F.

Ludouicus vi. ultimus Francoꝝ Rex. ex Pipini familia.

Hugo Capetus. i. Francoꝝ Rex. ex familia Valerij Hugi Comitis filius.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGUM GALLIÆ.

34. Ertè tutiſſimus eras, & nunc es beatiſſimus Clodovæe, & quivis recum: qui manus in cœlum erigit: & ſpem in Deo figit.

II. Hierographia ſimplex.

Mente immota ſpectare & exſpectare rerum viciſſitudines, ſi mortalium quemq; ; Principes maximè decet. Decet enim ſibi ipſe imperet; qui aliis rectè imperaturus eſt. Agunt te injuriæ hominum & temporum, machinæ molaris inſtar. Quid rum? Tu tibi conſta. Ac ut aquarum curſus convertunt non evertunt illam; ſic tibi exercitio non exitio, qui & quæ tibi inprimis adverſantur.

III. Hierographia ſimplex.

Conſilio firmatam ſibi Galliam, præpotentis Dei & dicit & oſtendit Rex. Licet enim de gladio Corona pendeat; nequidquam defenditur Regnum: quod à Deo deſeritur.

IV. Hierographia ſimplex.

Et Paulus Æmilius, & Crantzius Childericum ſcribunt fortunæ & Regno ceſſiſſe, amiſſa, qua regna ſtant, parentium benevolentia. Reſtitutum quoque in regnum fide familiarium Principis, Guimei. Nam mutatis civium animis (ſucceſſoris inſolentia, moverat deſiderium exulis) dimidium Symboli (aureum erat) uti convenerat, Guimeus ad Childericum miſit, quo agnito ex Thuringia in Galliam poſtliminio rediens, recepit regnum. Ita mutatio fortunæ Childerici, renovavit canam fidem Guimei. Vt aurum ſcilicet flamma; ita fortuna fides exploratur. Symbolum ipſe diviſum potes cernere. Tenent enim duæ dexteræ, ſuum quæq; fruſtum.

V. Hierographia ſimplex.

Rana eſt animal in terra & aqua, in cœno puta victitans, ut ſibi non injuria vindicet, terram & lacus. Fortaſſe & hic Rex, impendentem calamitatem familiæ cernens, reſpectabat quò ſe reciperet, aut Inſulam aliquam deſertam, aut ſolitudinem. Vſus eſt Mecœnas antè, ut Plinius ſcribit, cum terrore Romanorum. Hoc enim ſigno ſignabat litteras, quibus abſente Octavio Cæſare, imperaret pecuniam: coaxans non ſibi, at Principi.

VI. Hierographia ſimplex.

Deſide Domino ſuo, Hugo arma corripuit: & eo dejecto regnum occupat. Ab hoc originem trahunt, qui hactenus Galliam Imperio regunt. Symbolum, exprobratio ignaviæ Domini eſt. Sed & injuſta uſurpatio, Imperii herilis.

Francorum

Francorum Reges 35

Robertus Valesius Rex Francorum .II.

Henricus I. Valesius Rex Francorum .III.

Philippus I. Valesius Rex Franc. .IIII.

Ludouicus .VII. Crassus Valesius Rex Francorum. V.

Ludouicus VIII. Valesius Rex Fran. .VI.

Philippus II. Valesius Rex Fancor. .VII.

VII. Hierographia simplex.

35. Hic non majorem à bello, quàm pace gloriam petit. Præclarè Palma pacis: gladius belli insigne, quo nec utitur bonus Rex, nisi pacis caussa, ut quies civium, non hostium spolia concupita videantur. Nam si tantum licet, quantum potes; quod scelus potentiori erit illicitum?

VIII. Hierographia simplex.

Cœlitus anguem tangi vides: & tandem præfractas cervices subdere iteratis ictibus. Ita aliquoties admonitum clementer, eum, qui viribus fretus luxuriat, tandem divina justitia perimit. Sed nos admonet tota Hierographia, ut contra hostem generis nostri, divinam opem sæpè poscamus. Tandem enim Dei auxilio ex insidiis eluctamur.

IX. Hierographia simplex.

Scorpius hominem vafrum repræsentat, Inter Principes eum hostem, qui aperto Marte non congreditur. In cauda enim vis nocendi Inest. Dentem Plinius appellat, imò dentes. Nam quorundam caudam tribus dentibus horrentem scribit. Licet igitur eo ingenio hostis, pacisci nobiscum velit: & paratus sit ractis sacris jurare in fœdus; fidem non faciat, si sapimus: nisi sublata nocendi facultate: Per librum sacra intelligimus: per caudam, facultatem nocendi: per cultrum, unicam paciscendi legem.

X. Hierographia simplex.

Elephas ex cassibus sese explicans: & fortunam virtuti cedere, non tàm dicens, quàm declarans, bono animo jubet esse viros Principes & privatos. Nam multis hominum persuasum erat: Fortunam superiorem esse, quæ tamen si contrà nitendo nequit; superari quid ferendo.

XI. Hierographia simplex.

Sceptri apicem manus armata occupans, clarè sonat obediendum Regi. Non enim sine caussa armatur.

XII. Hierographia simplex.

Lilium Insigne Regni Galliæ, in rupe inconcussa, vellet regnum hoc esse perpetuum. Sed & concussum est nostra tempestate: & periodus regnorum fatalis dicitur circumacta. De quo autem nemo dubitat, Solius Dei Regnum est æternum. Quidquid ortum est, occidit. Et herclè Capetus Dominos suos redegit in ordinem: quemadmodum Carolini suos. Si per Lilium, humanam Christi generationem intelligit; do manus. Nam lilio Mystæ Virginem Matrem assimilant.

Reges

Reges Francorum 36

Ludouicus ix Mitis Valesius Rex Francorum viii.

Sanctus Ludouicus Valesius pri: qui Rex Christianissi⁹ appellatus

Philippus iii. le Hardi: Valesius Rex Francor. x. Christian:

Philippus iiii. Pulcher Valesius Rex Francor. xi. Christian:

Ludouicus x Hutinus Valesius Rex Francor. xii. et Nauarræ Christia:

Philippus v. Longus Valesius Rex Francor. xiii. Christia:

XIII. Hie-

XIII. Hierographia simplex.

36. AB annulo, cuius forma perfectissima est, exiens sceptrum, figura obelisci, quæ & perfecta, coronatum significat Regem mitem, cogitare nihil mortale; sed ad regnum cœleste piis votis aspirare.

XIV. Hierographia simplex.

Manus complexæ caduceum, pacem promittunt; & per internatas spicas, rerum copiam & ubertatem.

XV. Hierographia simplex.

Luna crescens significat hominem, dum spirat, sperantem, quod non diffidetur. Rex inter homines, Philippus III. cui magnitudo animi, Audaci nomen fecit: fatetur enim, dum vixit, semper sperasse, rerum suarum incrementum.

XVI. Hierographia simplex.

Gladius bellum: palma pacē notavit prius. Igitur dùm hîc ipse, utrumque, dicit, neutrum ignorari potest.

XVII. Hierographia simplex.

Testudo domi & foris tuta est: suum enim tegumen, gladio inpenetrabile, uti animadvertis, vehit. Hoc ferè pacto, quorum regna benè sunt constituta. Reges civibus tutelæ, hostibus formidini sunt. Transferunt enim quò lubet, copias & classem, animum inprimis justicia armatum, prudentia munitum: sine quibus animi præsidiis, nulla vis, quantumvis magna, satis valida est.

XVIII. Hierographia simplex.

Caduceum, virga Mercurii est: pictura verò virgæ Ægyptiorum; Indicium pacis. Nam ut Feciales indicebant; Caduceatores finibant bellum. Virtuti igitur comes (quod in Symbolo supplendum) pax esse consuevit. Nam vera virtus, quæ vel prudentia est, vel sororum Regina, aut dat, aut accipit, æquis conditionibus pacem.

Franco-

: Francorum. Reges. 37

Carolus V. Pulcher Valesius Rex. Francor. XIIII. Christianis:

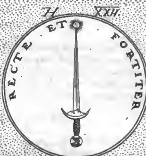
Philippus VI. Valesius Rex Franc: XV. Christian:

Joannes I. Valesius. Rex Franco: XVI Christianissi:

Carolus le Sage Valesius Rex Fr. XVII. Christiani:

Carolus VI. Valesius Rex Franc: XVIII. Christianis:

Carolus VII. Valesius Rex Franc: XIX. Christianis:

XIX. Hic-

XIX. Hierographia simplex.

37. QVoties repetam, junctis dextris fœdius publicè, ut privatim amicitiam exprimi? Et in publica concordia ac pace, rerum omnium ubertas est: quam non hîc primùm Cornucopiæ exhibet. Radii Solis supra fusi, Deum ipsum favere concordiæ declarant. Quod dicit alterum non deficere; de se dicit, Per se scilicet non stare, quin semel initia, semper pax duret.

XX. Hierographia simplex.

Vltorem ulciscitur ultor, id est, lacessitus sæpè, lacessentem vincit & illatas injustè, fortiter vindicat injurias. Galea enim & lancea, ut cætera arma, ambobus communia sunt.

XXI. Hierographia simplex.

Coruscans Stella est id, quod apparet: Corona Regem, qui non apparet, signat. Ad Symbolùm accedo. Astra Regibus, sic enim tres Magos salutant, viam monstrarunt. Cæteris Regibus, suum cuiq; rhema est. Qui verò astra regit Deus, longè clariùs piis & justis Regibus viam commonstrat, quàm ullus Horoscopus.

XXII. Hierographia simplex.

Magistratui est potestas gladii: Hic rectè utitur, qui non cæcus iracundia sumit: at sedatè, & facie, qua in hoc manubrio exprimitur, aut mente potius ad Deum, à quo accepit conversa, quemadmodum Luna, curva ista facie in manubrio sculpta est, quidquid lucis habet, à Sole, quem supra gladium vides, ut superior est Principibus terræ, Princeps Vniversi, accepit.

XXIII. Hierographia simplex.

Matthiolus Plinium reprehendit, quod malè intellecto Aristotele, scripserit, viperam, Matris viscera arrodere, ex Patribus tamen, qui de Invidia Græcè scribit, invidiam cum vipera comparat; quod ut hæc matrem exest, haud secus illa perimat invidentem. Ignoscamus igitur huic Regi, qui subjectos at rebelles sibi principes, qui jam sunt filii, ut ipse parens Reipub. viperis confert, utcunque enim tenet; & quamvis cum sua pernicie, habet in potestate.

XXIV. Hierographia simplex.

Salamandra iterum in foco, sed jam Italicè loquens: Me alo, nutrio. Si de virture intelligimus, regiè: si de muliere leviter & amatoriè, utriusq; profectò ingens flamma est, & illius clarior lux.

Reges

Reges Francorum 58

Ludouicus xi le Mauls et Belliqueux Valesius Rex Francorum xx. | Carolus viii Valesius Rex Francorum xxi. Christianis

Ludouicus xii Valesius Rex Francorum xxii. Christianis

Franciscus Valesius I Rex Francorum xxiii. Christianis

XXV. Hierographia simplex.

38. HYstrix est, quæ spinas sagittales, ut Avicenna loquitur, id est, missiles, ut corrigit Gesnerus, in hostes, hi sunt canes, mittit. Nam assiduis ac uleorum nimbis, hoc animans, ut Solinus, paulò melius loquitur, obruit canes. Propius ad rem. Ex quo, non satis scio, Franeus referat, porcum fuisse Trojanorum, & planè nescio, an hic spinosus, belli insigne, quem Echinum Græci, Erinaceum Latini nominant. Vltus avos Trojæ, id est majores Trojanos Rex Galliæ est i quicunque Italiam defendit. Nam ut Romani, ita & Galli, à Trojanis genus derivant. Trojani autem, id est Trojugenæ Romani Italiæ, imò orbis domini fuerunt. Cæterum porcus insigne Romanorum militare fuit, Festo autore.

XXVI. Hierographia simplex.

Inventum esse Cervum, cum Millo (sic appelletur collare cervorum, ex quo canum, nec habet aliud nomen) in quo incisum esset Symbolum Cæsaris; credamus Regi Galliarum, aut Regum Galliæ Historiographo. Huius Regis Cervus immortalitati servit, aut cupiditati. Spectat enim coronam, quam si in cœlo cupit, ferendus. Neapolitani enim vix annum regnantem tulerunt.

XXVII. Hierographia simplex.

Crater in cœlo oritur X V. K. Martias. Fit ut inter Ecclipses, Qui usurpat, Ludovicus X II, in Regnum Galliæ, Carolo V III, sine herede mortuo successit: & Insubriam capto Duce occupavit, Sic ad defectus Principum respexit. Fortunæ hîc, istîc naturæ.

XXVIII. Hierographia simplex.

Torquis est ordinis Procerum Regni Galliæ, ut apparet ex pensili bulla Archangeli Michaëlis, Erat inquam, jam enim abolitus est: & erat tremor immensi Oceani: quamdiu illa concordia stetit contra Barbaros.

XXIX. & sequens XXX. Hierographia.

Vtraq; alibi exposita est.

Reges

Reges Francor.

Claudia filia Ludouici xii. regis Francor. Francisci regis uxor. *Helionora ab Austria Regina Franciæ Francisci regis uxor.*

H. XXXI. simp. XXXII

Henricus ii. Valesius Rex Francorum xxiii. Christianissimus.

H. XXXIII. G.

Henricus ii. Valesius Rex Francorum xxiiii. Christianissimus.

H. XXXIIII. G.

Francorum Reges.

Henricus II Valesius Rex Francorum XXIIII. Christianissimus.

H. XXXV. Gem.

Catharina de Medici Regina Franciæ. Christianissima Henrici II uxor.

H. XXXVI. Gem.

Catharina de Medici Regina Franciæ Henrici II. uxor.

Franciscus II Valesius Rex Francorum XXV. Christianissimus.

H. XXXVII. sing.

H. XXXVIII.

XXXV. Hierographia duplex.

40. Vtraq; antè posita & exposita, præter H. quadruplex: quod toties est Henricus: quia coronatum, Rex: quoniam sparsa Lilia Galliæ.

XXXVI. Hierographia duplex.

Imò simplex, eadem. Symbolum enim idem planet: Feret lux ista quietem, serenitatem: hanc tempori, illam rebus interpretor. Hieroglyphon antè declaratum, & idem est Corona istic, regiæ fortunæ: hic absq; corona idem, facultatibus privatorum, eadem Iridis imago promittit.

XXXVII. Hierographia simplex.

In Hastiludio (longè enim aliud fuit armilustrium ludus, aut agmen Troiæ, apud Virgilium) periisse Henricum II. Annales testantur, testabuntur, inquam, posteris. Nobis enim vivax memoria est. Lancea igitur rupta, lacrymas conjugi movit: consternata enim est casside mariti refracta. Dolorem cuspis: Læthalis enim fuit.

XXXIII. Hierographia simplex.

Coronatum aureum nummum, ad Lydium lapidem dextra hæc explorat: & sic, id est, duris in rebus fidem explorandam docet.

Reges

Reges Francorũ. 41

Carolus ix. Valesius, Rex Francorum xxvi Christianissimus

H xxxix G.

Carolus ix. Valesius, Rex Francorũ xxvi Christianissimus.

H. XL G.

Carolus ix. Valesius Francorum Rex xxvi. Christianissimus

H XLI G.

XXXIX. Hierographia gemina.

41. PRimò. Samfonis forma, Hercules formatur: & utroq; majorem fore, Regem adolefcentem, aula prædicat, fi, ut Regem incendat gloria, bene: fi ut depravet, malè.

2. Cervi odoris fragrantia, eliciunt abditas fpileis ferpentes, ut Plinius cum multis obfervavit. Et Reges, quod fciri volunt; nefciri nequit. Emunctæ naris funt, omnia odorantur: Ne quis malitiofis confiliis obrepat, fpe latebrarum.

XL. Hierographia duplex.

Vtraq; facilis & expedita. Prior introducit aut reducit verius Regem, qui duas columnas, id eft, Religionem & Rempub. reftituat.

Pofterior, quæ declaret, illa puritati, hac æquitati reftituta, rerum omnium abundantiam, & regni felicitatem: Non malè. His enim fornix & concameratio rerum divinarum & humanarum fufpenditur.

XLI. Hierographia duplex.

Caduceum, pacis nuncium: Cornucopiæ, felicitatis indicium effe, quid toties repetam? Hæc tamen prior pars Hierographia eft: pofterior non impeditior. Nam duæ legum tabulæ apertæ funt: Diftrictus gladius, qui hoftes arceat; micat: Parma, quæ tueatur cives, prolata. Et hinc pax, quam fignant Palmæ, in fœdere, cum Burgundis, decuffii Burgundica. Operæ pretium facturus non fim; fi diadema & infignia Regni Galliæ, facere conert illuftriora.

Reges

42

Reges Francorum
Carolus IX. Valesius, Rex Francorũ XXVI.
Christianissimus.

H. XLII. Gen.

Carolus IX. Valesius, Rex Frãcorum XXVI.
Christianissimus.

H. XLIII. G.

Carolus IX. Valesius, Rex Francorum XXVI.
Christianissimus.

H. XLIIII. G.

XLII. Hierographia duplex.

42 PRudentia, sive prudens Rex: illa enim Regina est virtutum; ut hic virorum, dùm rationes subducit; Læva tenet Apographa (Inventarium & Repertorium Vlpianus dicit) pacem reperit, imò habet domi, id est dextera; hæc enim manus, insigne pacis gestat. Repetundarum, & peculatus reis, è medio sublatis; quos hic subjectos pedibus, flagrare justo incendio videmus.

2. Duæ columnæ à statuis, forma non re differunt. Nam Pietas & Justitia Rempub, ut tibicines, ruituram aliàs sustinent. Illa quippe Deum veneratur, qui Respub. instituit: hæc homines tuetur, quorum societas, Resp. constituit. Habet illa lampadem, id est, cor ardens Dei tam boni, quàm magni reverentia; hæc ensem, vindicem scelerum.

XLIII. Hierographia duplex.

1. Spiram pilei agnoscis, distinctam clavis, & offendicem fibula revinctum. In centro, duo C. quorum alterum clamat Catolum: Alterum verò Christianissimum. Nam corona Regem aperte signat. Ad Symbolum oculos mihi jam attolle. Hoc vinculo & concordia bonorum compressa est, rebellium & facinorosorum hominum seditio. Atq; utinam fuisset.

2. Insigne Regni Galliæ, ac Monile ordinis coronatum, in conspectu sunt; & Regem regno incumbentem ostendunt. Quod ne quis ignoret; Symbolum adjectum est, Consilio scilicet, non impetu Respub. rectè gubernatur.

XLIV. Hierographia duplex.

1. Pales libram mutuata à Iustitia, quod nihil justius sit Agricultura, justæ rerum distributionis spem facit.

2. Prudentia verò typham læva tenens, & fluentem plagam retinens, rerum etiam minimarum curam Regi commendat. Nam ut de plaga taceam, qualecunq; capitis ornamentum est; muliebre est: Typham verò, in palustribus stagnantibusq; aquis nasci, si non videremus, Dioscorides nobis demonstrat. Et Matthiolus pappos eius ab egenis expeti ad tomenta, & grabatos farciendos adjicit. Nec imprudenter res abjectæ ventilantur: quod leves interdum injuriæ, ut favilla neglecta, graviter exardescant.

Reges

Reges Francoram. 43

Carolus ix. Valesius Rex Francor. xxvi. Christianis:

Elisabetha ab Austria Caroli. ix. reg. Fran: uxor Max. ii Im: fi.

H. XLV. Gem.

Henricus iii. Valesius Rex Fran: et Polon: xxvii. Christian:

H XLVI G.

Ludouica de Lorenna Henrici. iii. Regis Francorum. uxor.

Henricus iiii Borbó: Rex Franc: et Nauarre xxviii. Christia:

H. XLV ii simp.

H. XLVIII

XXXV. *Hierographia duplex.*

43. PRior superiori demonstratione clara est, licet decussatæ jam sint columnæ, quod indissolubilis vinculi argumentum est. Non omnes eadem religio Respub. continet; sed quædam singulas necessariò. Dissilirent res humanæ, si non superni Numinis continerentur metu.

2. Posterior re ipsa clarior, quàm hac imagine, non tantùm quod Caroli conjunx, mortuo marito, Pragam rediit, & templum Deo, cui se consecrarat, in Palatio condidit; sed & quod mortua vivat: & Gallis non minorem sui reverentiam, quàm desiderium suis reliquit.

XLVI. *Hierographia duplex.*

1. Symbolo nil aptius ad Hieroglypton, nihil ineptius ad regnum imò ad omne vitæ genus. Amor enim semper amarus est. Cæterum Henricus III. amore ductus est, ut duceret, quam duxit lectissimam Principem Amoris testes sunt dextræ datæ, ut Amoris non odoris tantum vetronicæ sunt, inter pollices injectæ, & subjectæ liliis gratia omnium, quæ homini grata evenire, ab hac frutice, Antonius Musa, Augusti Medicus scribit.

2. Duorum Diadematum alterum Poloniæ, alterum Galliæ est. Tertium cœli, quod nihil in terris majus sperare, vel nimis spectare deberet. illud loco sublimi & stabili: hoc in continenti, cuius littus verberant variæ procellæ, Balthicum mare Poloni attingunt. Gallia Oceanum & mare mediterraneum spectat. Sed aliud vult Mysta, Fluxa esse regna terrarum, & periculis variis, haud secus ac procellis exposita.

XLVII. *Hierographia simplex.*

Buxus Palma est Belgica, quod hæc, infæcunda. Dioscorides fœcundam, & Galenus Hericunte agnovit. Marem à fœmina distinguit. Fœminas Plinius negat fructum ferre, nisi prope marem conserantur. Quò respicit Regina Rege vidua. Nos respiciamus fidem, quam Marito in tumulo etjam servet. Mortua enim Mundo, Deo, & secundum Deum, viro vivit.

XLVIII. *Hierographia simplex.*

Strutiocameli & Accipitris pugna exposita oculis est: & ea à me non exposita,

Reges

44

Reges Angliæ.

Guilhelmus Conquærour. 1. Rex Angliæ filius Ducis Normandiæ

prima Hier. Gen.

Guilhelmus ii. Rous Secundus Rex Angliæ.

Hendricus 1. Rex Angliæ iii. etc.

Stefanus Rex Angliæ quartus etc.

Hendricus ii. Rex Angliæ quintus.

Richardus 1. Rex Angliæ sextus et.

44

I. HIEROGRAPHIA REGVM ANGLICORVM DUPLEX.

Eutra difficilis. Pōſterior ante in luce poſita. Nec obſcurum eſt, quæ imago prioris eſt. Leonem per media tela ruere frequenter; quod Rex animoſus reſpicit.

II. Hierographia ſimplex.

Scala in conſpectu geſtatoria eſt. Sunt & gradus. Per gradus autem, Rex inquit, velox eſto: hoc enim dictum puta. Quid autem dictum, imò factum vult? inquies. Citius fieri, quod diſtinctè fit; quàm quod abruptè. Eſt quoddam principium, medium, & finis in omnibus rebus, quæ ſi committes aut confundis; rem evertis: te; ſi non perdis, nequidquam fatigas: haud ſecus ac, qui ex ſcalarum gradibus, medios tollit; non aſcenſum aut deſcenſum, ſed ruinam ſtruit.

III. Hierographia ſimplex.

Criſta galeam ornari, Heroum ætate receptum fuiſſe ex Homero patet; expavit enim Aſtyanax, patris per Cancellos caſſidis oſcula. Nunc ornantur, ſi non gravantur tegmina etiam viatoria, & urbana. Hic pennas, natura volatiles, venti non diſſipant, licet agitent. ut ariſtas, culmina ad voluptatem. Facit hoc ordo & unio. Si tanti ponderis unitas & plurium ordo eſt, in re leviſſima; quanti rere momenti erit in Repub.? Hoc enim Rex ſapientiſſimus colligi vult.

IV. Hierographia ſimplex.

Anchora eſt erecta. quæ jam parum differt à Cruce. Et hanc velle intelligi, nullo negotio capiet: qui leget attentè per ocium, Symbolum Regis. Per fatum enim voluntatem Dei, pietas intelligit: & Grammatici interpretantur Fatum: quod Deus ita fatus ſit. In rebus deſperatis, ſpem in Deo collocare reliquam, non tantùm pii, ſed & prudentis viri eſt: ſolet enim divinum adeſſe, quando nullum apparet, humanis in rebus vel conſiliis, auxilium. Quod Poëtas etiam non latet. Nam ubi actum eſt in Tragœdia, à Machina Deum adducunt, qui cataſtrophen finiat.

V. Hierographia ſimplex.

Duæ anchoræ decuſſi forma, quæ & crucis eſt, coruſcantes centrum, pleno Sole, auguſtiores ſunt, quam maritimæ. Diademati profectò, vel ornamento, vel præſidio ſunt, quod aëre pendet, & ſunt Regno tàm præſidio, quàm ornamento. Qui enim dicit, Chriſto duce, hoc vel inſigne, vel ſignū Chriſti Crucifixi vult. Tutum, inquam, ſe cùm mari tùm terra: hac jam una anchora, ex quo compoſita: & verè ſacra, ex quo dolatæ duæ, ut ita loquar in ſalutiferum ſignum crucis.

Reges

Regis Angliæ

Ioannes Primus Rex Angliæ. VII.

Henricus III. Rex Angliæ VIII. primus qui Hiberniam cepit.

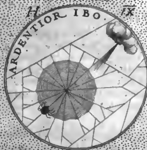

Edouardus I. Rex Angliæ IX et Hiberniæ.

Edouardus II. Rex Angliæ et Hiberniæ X.

Edouardus III. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ, qui in bello uicit Regem Ioan. Franciæ.

VI. Hierographia simplex.

45. HEcla in Hybernia, ut Ætna in Sicilia, Vesuuius in Campania quandoq; flammas eructat. Ad Heclam suam Rex alludit; dùm faces virturis regiæ attollit: veluti de speculo, & ita prælucere popularibus virtute vult: ut præstat potestate. Felix profectò regnum; ubi non fortuna, sed virtus regnat.

VII. Hierographia simplex.

Longæva sit & pacis diuturnæ indicium Palma; mortalium omnium sunt mortalia. Nec ab hac conditione vindicant, aut ausa fortiter: aut consulta sapienter: aut deniq; eventa fortunatè. Quod si rerum dominis, à sapientissimo Rege persuaderi posset; næ sibi meliùs, nō tantùm populo imperarent.

VIII. Hierographia simplex.

Sive casam istam, sive caveam mavis (quanti enim operis vel operæ fuerit, aut parietes addere? aut indere cancellos?) in Xysto potest exercitata esse, aut in carcere coacta Regis virtus. Principes Anglorum certè Henricum Regem suum, cum filio Eduardo, & fratre Richardo, Imperatore Romani Imperii designato, in carcerem conjecerunt: ex quo Eduardus feliciter elapsus, conjuratos fortiter vicit: & piè patrem cum patruo liberavit.

IX. Hierographia simplex.

Anacharsis dixisse non minus lepidè, quàm verè fertur: leges hominū, esse aranearum telæ persimiles, quale st.men hîc cernis, cum sua trama, & licio. Nam ut eam facilè perrumpant vespæ, in qua muscæ hærent; ita legibus, veluti vinculis teneri cōstrictas leves animas: quas potentia & impudentia vel fraude vel vi non difficulter perrumpat. Quod cui Regum, semel persuasum (huic videtur) is, nisi Deum legum vindicem meruat; ardentiùs & audientiùs ad scelus accingitur. Sed homines non ferunt dissolutam legib. potestatem: & Deus, ut differat, tandem coërcet, ac castigat.

X. Hierographia duplex.

1. Delphinus pæne ludit nobiscum. Trachilus illudit Crocodilo, ut lepidè Plinius commemorat. Hoc refero, quod horum alter, poterat adulatoris personam subire. Balæna magis Regem decet. Sed cui nec nos temerè illudimus: periculosa enim est navigantibus: neque nobiscum ludit: si enim dorso non evertit, navim, efflat imbrem; quo obruat ac mergat. Si non hoc est ludere nobiscum, cum ex gurgite in altum salit. Dicitur certè φάλλαινα παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. Et cùm in conspectum venit, piscatoribus fit præda. Planè, ut qui se adulatoribus palpandū dat; sive princeps, sive privatus. Sed ut istîc major præda; ita plures habet, quos in sinu quandoq; gestat, assentatores.

2 Hic Symbolum impeditius est Hieroglypto. Nemo enim divinarit: utram statuat altera superiorem: Sapientiam, an fortunā? Ex Hieroglypto apparet Regis sententia. Statuit enim orbem fortunæ, supra orbem terrarū. Sed Pace Regis dicam, nimis Regiè. Nam in regno Providentiæ, non est locus temeritati. Aliter multa eveniunt, quàm sapientia statuit. Nostra, fateor. Quam Divina, nego. Nec sapientia nostra superatur malignitate sortis. Fert enim si quid secùs evenerit, qua ratione vincitur fortuna, patienter.

Reges

Reges Angliæ 46

Richardus II. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XII.

Henricus IIII. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XIII.

Henricus V. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XVI.

Edouardus VI. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XV.

Eduardus IIII. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XVI.

Eduardus V. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ XVII.

XI. Hierographia simplex.

46. Serpens non serpens, sed in se spiris circumvolutus, animum variis curis exercitum, puta, significat. Dùm verò cœlum intuetur; animum, ut se & sua tueatur in Deum, qui cœlum habet, converrit. Ne efferatur rebus secundis, aut prematur adversis. Palma autem & laurus animum non cujusvis cingunt; sed aut benemeriti de Rep. aut imperantis. Quod autem cingunt; perfectionis est: quod simul; admirationis: quod deniq; ovali forma; spectaculi & auræ popularis: est enim forma theatralis. Cum his omnibus mirè congruit inscriptio; videtur enim non à Rege sumta; sed Regi virtutis ergò data à Populo.

XII. Hierographia simplex.

Quod Symbolum loquitur; mussar Hieroglyphicon. Vides.n. Aram, & Coronam, atq; inter hæc, Ensem pro utraq; strictum.

XIII. Hierographia simplex.

Henricus V. Angliæ Rex, Normandiam & Metropolim provinciæ, Rotomagum bello cepit. Caroli Regis Galliæ filiam, ea lege duxit; ut si quæ esset, ex ea soboles, succederet avo materno in regnum Galliæ. Dura conditio expressa Gallis: si vera, quæ impressa collectaneis Dresseri. Historia enim non erat ad manum. Dubitandi causa est, quod aliena à Lege Salica. Hîc exponendi ratio est, quod Aquila, veluti à Jove, cujus ales est, Henrico V. Corollam mordicus offerat, in spem alterius regni, aut ut ipsa loquitur, Imperii.

XIV. Hierographia simplex.

Manus Deo non est incorporeo. Potestas manu denotatur. Nec potest Deus aliter ab homine intelligi, quàm intellectû humano. De fide taceo. Hic manus alripotentis Dei, catena suspensum tenet mundum. Quod autem hic pingitur; simile quid abs Homero scribitur. Catena certè Juppiter Deos tenet devinctos, nec dicam suspensos; exprobrat enim & minitabundus quidem Junoni. Nec aliud vult Rex Poëtarum; quàm Rex Britanniæ. Causas enim secundarias ille obligat primæ ac Principi causæ; hic dicit nihil in Mundo evenire, sine Deo; ex quo ipsa Mundi machina, à Deo dependet.

XV. Hierographia simplex.

Hoc quodcunq; vides utrinq; tenuarum; Fulmen esse, credere cogor Sculptori. Et quod studio properandi, Cyclopes Vulcanus, ab imperfecto fulmine, & massa ad huc rudi ad arma Æneæ cogit, apud Virgilium; credo non invitus. Non credo Regem Angliæ integra pietate, usurpasse fulmen. Nec jus, nec fas est, homini mortali, invadere potestatem Dei immortalis. Et qui olim fulmen, non dico, Jovi eripere, sed æmulari tonantem voluit; is, is graves pœnas luit apud Inferos. Lege Virgilium, imò Symbolum. Expiabit aut obruet. Quis? Deus. Quem? Orbem terrarum. Quo? fulmine, igne. Hoc.n.& Philo ostendit: & Hipparchus docet: & nostra deniq; fides nobis fidem facit. Rex forte non huc prospexit; sed Deo vindictam in hostes & æmulos permisit.

XVI. Hiero.

XVI. Hierographia simplex.

Edovardus III. Rex Anglorum Gallos memorabili prælio ad Cressiacum vicit. Omnia silentio involvit vetustas. Cecidére Gallorum XXX. millia, præter socios & belli duces. Rem tantam vix abs olivione vindicant Annales. Et nostri Heroes, qui perpetuare nomen volunt, litteratos contemnunt. Absint querelæ, licet & in Rep. necessariæ. Edovardi nomen, Ordo Periscelidis, incolume hactenus præstat. Nam in tripudio, fasciam Virginis Adamatæ solutam, ut fit & labentem, humo sustulit: ac collo circumdatam, torque quovis pretiosiorem habuit. Hæc illa est, quam hîc sculptam cernimus Ac ut liberaret ab opprobrio Amicam, malè illi precatur qui quid sinistri suspicaretur. Ego, ne diris obnoxius reddar, amorem vel castum, vel secretum patiar. Silentio præterire me nec Rex patitur, nec Hierographia sinit: hoc esse initium & insigne Ordinis Britannici. At si quis Regum aut Reginarum mutarit ordinem vel aboleverit, ut in Gallia accidit; nonne periclitatur Fama tanti Regis?

47

Reges Angliæ.

Richardus iii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xvii.

Hendricus vii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xviii.

Hendricus viii. Rex Angliæ Franciæ et Hiberniæ xix.

Bolonia Valesia Regina Angliæ Hendrici viii. uxor.

Anna Regina Angliæ Hendrici viii uxor, soror Guilhel: Duc: Cliuiæ

XVII. Hierographia simplex.

HÆc non est ancilla, licet succincta lumbos, at domina ni fallor, Prudentia. Nam prudentis est scelere animum purgare, imò Providentiæ: quis enim nostrûm videt, quid serus vesper vehat? aut quis, si non providens saluti nostræ Deus, mundum ab immundo discreverit, ac separarit? Non nostri præsidii est mi Deus; sed tui subsidii. Non nostræ prudentiæ, sed tuæ providentiæ. Non nostræ imbecillitatis, sed tuæ misericordiæ. Sunt igitur æternæ: quæ Deus ex massa (redigentur hæ in ignem omnia) subducet, & emundata Mundo restituet, hoc longè eminentiori. Ara est: & in ara, flamma. Supra flammam gyratur Anguis, hac forma, forma æternitatis, ut nihil à me dictum, quod hic non pictum. 47.

XIIX. Hierographia simplex.

Non solum animans hoc rationis particeps, quod sibi Imperium vindicare in terris videtur, ex amans societatis; verùm etiam expers rationis, ratio ad societatem, & simul vivendi necessitatem cogit. Nos ratione præditi, & ab omnibus destituti animantibus, à plerisq; horum oppugnati, injuriis naturæ expositi, &, ut hæc omnia superemus, morti, velut noxæ dediti; qua humanitate ad societatem cogimur, ea feritate, omne commercium abrumpimus: & nō modò abs humanitate ad feritatem, civili concordia, ad discordiam, vita ad mortem fugimus; verùm etiam odio consortium generis, in conditorem generis peccamus, ruimus, dicimus. Quod autem conditoris Majestas, omnem elidat oppositionem, non fulmine, quo potest, aut potestate, qua valet; at hoc ipso, quod est: in Magistratum, qui vices Dei gerit, iras condunt, & reliquum bilis evomunt. Miseri. Nunquam miseriarum, nunquā beatitudinis, nunquā conditionis humanæ ancipitis, mihi invenit; quin Deū vana licet, grati animi laude prosequar. Nam me liberavit, beavit, servavit denique utraq; fortuna, & quavis fortuna statuit superiorem. Hic si de Deo taceam, homo non sim. Est enim Deus qui pro nobis aut veterno laborantibus, aut ignavia consopitis vigilat magis, quam dux gregis, grus, cujus gratia, tàm altè hæc repetita oratio. Grus, ut insomnem somnum suspendat, altera ungue saxum tollit. Nihil tritius vulgo. Christus saxum Ætna gravius sustulit; dùm ærumnas nostras tulit, & sontium insons luit peccata. Gruem cernis, super truncam arborem casu alicubi considentem. Nec à me dissentis. Sed non eadem sententia, quæ aure Symbolum, mecum accipies. Non dormit, qui vigilat. Quanquam enim hæc continuatio sit præconii divini; sunt qui ad Vicarios Dei transferant. Cedo, per me, tu etiam transferas, licet. Non enim laxo frena procaci lingua in convicia; at reprimo, &, ut ferociores equos constringo habenis. Cùm nos stertimus; excubant: cùm deliramus; sapiunt: cùm nos dormimus, ut breviter finiam, vigilant. Abstineamus igitur maledictis; & ea inchoëmus, quæ dicta & facta faciant, ad salutem Reip. & dignitatem Magistratus. Ut glomus generis solvitur ac dissipatur, ni duce incolumi: ita cum Majestate Regis, Regni salus coalescit: nec potest hæc, absq; illa, diu salva permanere.

XIX. Hierographia simplex.

1. Catarracta, præter vulgatum receptumq; usum, cancellatæ portarum fores sunt, catenis supra pendulæ, quas & unus, in re subita, dissolvat: cùm tardiùs plures moliantur valvas. Hac elusus Annibal Salapiæ est:

Carbo ex lusius Roma. ut videre est apud Livium & Appianum. Et videre usum & formam portæ catarractæ in dies est. Delectatum credibile est Henricum VIII. Angliæ Regem; non enim sine causa coronavit, quanquam non eò tantùm spectavit; sed, ut adversus subitam hostium impressionem, probavit haud dubiè, machinam pensilem; ita non in uno, vel re vel persona, verùm in alio atque alio præsidio, salutem suam collocandam existima vir prudenter: Nam ut res humanæ perpetuo motu feruntur; ita nec satis firma, quibus illas moderamur, humana consilia sunt. Quid igitur animū despondeam, si hîc spe cado? Viri prudentis non est. Regem igitur, quem non minus prudentia decet, quàm potentia, capere aliud consilium, par est; & in re cita hoc probare, quod agile & dextrum, non impeditum. Nam sicubi opus est facto; diu opus non est consulto.

2. Rosas natura discriminavit, quod nemo nescit; Regum Angliæ aliquis, familias gentis regiæ coloribus Rosæ distinxit. Hæc naturæ æmulatio, successoribus capitalis extitit. Ita purpurati cum candidis semper certarunt, donec connubio coaliti sunt in eundem truncum, truncatis veluti stolonibus, ne Remp. in posterum turbarent, utriusq; familiæ omnibus. Hoc consilium Jovius laudat, & erat fortasse necessarium. Sed quanto salubrius erat, non excitare discordiam? quam atroci, licet sano curares consilio? Documento sit Regibus nostris, ne qua re excitent, sed quovis pacto fomentum discordiæ extinguant. Cæterum Rex Angliæ ad hoc consilium spectat, dùm spectandam exhibet rutilantem, ut ipse loquitur, Rosam. Nam sine spinis, loquitur, id est, sine gentilibus, qui spinarum instar pupugissent Rosam coronatam, Regem inquam, cujus gestamen erat coronata Rosa.

XX. *Hierographia simplex.*

Hic Reginæ Angliæ tribuit, quod Galli Reginæ Galliæ. Refulget autem Sydus, intra circulum, quem Anguis in se revoluturus facit, Micans Sydus, virtus Reginæ est celebris per orbem terrarum; quemadmodum illud toto suo orbe, qui æternitatis fit, diffusis radiis collucet. Dictum est de Hieroglypto, Dicamus de Symbolo. Boëtius supra fatum Providentiam statuit: sub fato fortunam, ut verè prudentiæ major sit fato; & castrorum vim, sapientiæ robur elidat. Nam licet in corpus illa quandoq; sæviant; animus, cujus fax est sapientia, lumen prudentia, liber fato, id est, nexu causarum, quas primum mobile causatur; non enim primo Mobili, at primo subjacet Motori, major & superior est fato; quoties sibi ipse constat, & non rapitur ab hac norma mentis. Ne quid faciam injustè; etiamsi patiar infanda. Hoc animo, hac sententia, hoc decreto si fuit Regina; quo decet esse Princeps & Reges?

XXI. *Hierographia simplex.*

Panduram positam cernis: & audis, versa est in lacrymas. Audivisti autem, vel legisti Henricum VIII. Angliæ Regem plures duxisse uxores, quarū alias necavit, alias repudiavit, Inter has est Princeps Cliviæ Anna quæ repudiata & relegata à Marito, cum Pandura, quod lætitiæ signū est, lætitiam, id est exultantis animi morum posuit. Quanquam enim non indignè fortunam suam miserata sit; fortunæ tamen injurias constanter tulit.

Reges

Reges Scotiæ 48

Iacobus II. Stuardus Rex Scotiæ. IIIc. *Iacobus III. Stuardus Rex Scotiæ. IIc.*

Rubertus Stuardus Rex Scotiæ. IC. *Ioannes Stuardus Rex Scotiæ. C.*

Iacobus IIII. Stuardus Rex Scotiæ. CI. *Iacobus V. Stuardus Rex Scotiæ. CII.*

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM SCOTIÆ.

48. ORONA humi posita, quod jam firmitatis est, rerum se potentem Jacobus II. Rex Scotiæ declarat: exeuntes autem intra radios crux & gladius Regi pietatem & justitiam commendant. Et ipse quasi arripiens, pro lege, inquit, crucem: pro grege ensem capio. Hæc ego non disiungo: pietas enim fundamentum justitiæ est; & bellum nisi justum, non est bellum sed latrocinium; at distinguo.

II. Hierographia simplex.

Gallina pollis incubat. Corona Regem refert, qui sub gallinæ simulacro, animum suum vigilem & devotum populo, significat Regiè. Nam Regum Rex Christus hac similitudine φιλανθρωπίαν suam, quæ omnē similitudinem excedit, nobis inculcat. Et Reges, per Christum, ni pro Rep. vigilent, cum Rep. occidunt. Ita laboriosa non delicata res, regnum est.

III. Hierographia simplex.

Si vanitas vanitatum est Mundus, & omnia quæ in mundo vana; quid nos mutuo incessimus mortales? imò lacessimus Deum immortalem. Est autem mera vanitas, auctore sapientissimo Rege Judæ, Salomone, non Machina mundi ita pulchrè à Deo facta, & numeris absoluta, nec enim hoc vult Salomon, quemadmodum furiosorum quorundam hominum opinio est: & cum omnia sint vana, nihil homine vanius est; cujus causa Salomon vana asserit, quæ sunt tàm perfecta, ut nihil sit tàm exiguum, ex quo non, magna Conditoris laus resultet, qui etiā ex nostra vanitate gloriam suam collustrat: dùm ex malis, quorum nos autores sumus, elicit bonum. Audiamus igitur alterum Salomonem, Regem Scotiæ, conantem nos, ex tantis tenebris eripere: restituere in lucem.

IV. Hierographia simplex.

His ornari aut mori (gladios trajectos suprà orbem signatum cruce vides) decorum Rex putat, fortiter magis quàm prudenter censet. Est enim bellum ex malis: nec alia ratione, quàm necessitate & justitia probatum. Malim igitur, quæ potiores sunt, & arma armant, ut ita loquar, & verè: (nam sine his valde debilia sunt, atque in hos, qui sumsêre frequenter vertunt) Regibus dixisse, quarum minister est, qui rerum inter homines, dominus est.

V. Hiero-

V. Hierographia ſimplex.

Nomen Dei hîc magis honoratur corona, ut jam olim receptum eſt primitias frugum offerre Deo: & quoſdam flores ac frondes, ad uſum ſtemmatis ſecernere; quàm cingitur. Deus enim qui nomine terminatur, nullis terminis clauditur. Regem verò Deum intelligere, ex eo patet, quod in Symbolo dicit: In virtute tua, (ſupplebo, neſcio an potero explicare mentem Regis) Deus non mea, ſpem rerum mearum, & regni omnem collocavi. Nam cujus fidei tutiùs committero? hanc terræ portionem? qui orbem terræ univerſum, ut condidiſti; ita & gubernas. Sic Regem dicere putato. Atq; utinam idem dicerent ac ſentirent omnes Principes & Reges.

VI. Hierographia ſimplex.

Iterum Balæna: habet enim ora in fronte ex quibus nimbos, horreſco referens, & memoria repetens Oceani tot tantaq; diſcrimina, efflat, quæ notæ belluæ, etiam Plinio notæ ſunt. Et Muſculus in vada præcipitem, aſſequitur, & jam jam prævertit tantillum piſciculum cum tanta Bellua conjunxit Natura. Eſt autem huic ille oculus, ut loquitur Plinius: quando prægravi ſuperciliorum pondere, obrutis ejus oculis, infeſtantia magnitudinem vada, prænatans demonſtrat, oculorumq; vice fungitur. Hoc autẽ voluit natura: aut veriùs naturæ parens Deus; ut qui Dei vices in terra obeunt; non nimis ſeſe à grege hominum ſejungant. Nam in pannoſo quandoq; eſt; quod paludarum juvet, imò ſervet Jam Reges Scotiæ, quam nec ipſi cum Gallia comparant, ſemper Regibus Galliæ ad majora tendentibus auxilio, præſertim contra vicinos, vel eum exitio ſuo extitere. Atque eò fortè reſpexit Scotiæ Rex, ſi non Britanniam ſibi deſpondit, in ſocietate tanti Regis.

Reges

Reges Scotiæ. 49

Iacobus III. Stuardus, Rex Scotię CIII. Iacobus IIII. Stuardus, Rex Scotię CIIII.

VII

VIII

Iacobus V. Stuardus, Rex Scotiæ. CV. Iacobus VI. Stuardus, Rex Scotię CVI.

IX

X

Reges Portugalię.

Alphonsus III. Rex Portugaliæ. Alphonsus IIII. Rex Portugalię

pri. Hier. Reg. Portus.

H II

VII. Hierographia ſimplex.

PEr hos duos ſcopulos, Galliam & Britanniam intelligo: lego enim apud 49.
Jovium & alios, inter hæc regna, veluti Symplecadas, Reges Scotiæ jactatos. In Symboli explicatione, non tantum eſt difficultatis, quàm in obſervatione.

VIII. Hierographia ſimplex.

Utrumq; fortè, contundam, dùm ambos inter ſe committam, Galliæ & Angliæ Reges: vel, obſervabo, ne hujus gratia, illius odium ſubeam. Qui verò mi Rex? ſi neutro loco, ſtabili gratia? Nam ut potentiorem eſſe oportet, qui bellum inter vicinos ocioſè ſpectat: aut eſſe randem prædæ victori. Si utrumq; tempus intelligis, & ut alter Janus, ex præteritis futura conjicis; jam te non ſolum potentem; verùm etiam Regem prudentem agnoſco.

IX. Hierographia ſimplex.

Non injuria Rex hic Coronam in cuſpide ſtatuit, quàm tempeſtates undique viderentur deturbaturæ. Periit enim & pòſt uxor. Stat tamen adhuc, ut vaticinatus eſt; & Filio regnum Scotiæ manſit incolume.

X. Hierographia ſimplex.

Fama eſt Regem Scotiæ Jacobum VI. ſiniſtrum latus ſpatha eſſe, à Natura ſignatum. Et eà fortè hac imagine nummum ſignavit. Solent enim principes viri, ut de Alexandro Magno, & Scipione Africano accepimus, hujuſmodi ſermonibus delectari: & concitatam de ſe alere opinionem. Cæterùm, pro me, inquit, hoc gladio utar, ſi me ipſe, de quo nemo dubitat, reor in me eſſe. Anima enim in nobis eſt, quàm diu vivimus: etiamſi animus in cœlo & terra procul vagetur.

I. HIEOGRAPHIA REGVM PORTVGALLIÆ.

SIve Quercus, ſive qua planta, tempeſtatem cœli & procellas maris deſpicit; Rex Portugalliæ, ſub hac imagine, imaginem invicti animi ſui, videri geſtit. Et quaſi imperans fortunæ, ſcalprutæ inſigni, vernacula verba adæquar. Nec undis terreor, nec ventis moveor, id eſt nulla res evenire mihi, aut objicere ſeſe perſona poteſt: quæ greſſum meum tardet, vel revocet à præclaris fortibuſq; auſis.

II. Hierographia ſimplex.

Velum ventis pandi, imò vela, quæ ſunt Acatium, maximum: Thoracium, in ſummo mali faſtigio: Epidromus, ad puppim: & Dolon, ad proram) quicunq; vidit, hîc videt. Sed omnia ventis crêdere; aut qua nihil certius eſt, tempeſtati permittere, Regis non eſt; ſed Regis eſt conſilio niti, & ubi conſuluerit, in tempore ad rem accedere. A conſilio ſi abeſt injuſtitia, quacum nihil fieri poteſt rectè: ſi ignavia, quæ omnia deformat; ſi iracundia, ſi amor, & id genus alia: quæ lumen judicii, caligine obducunt; & majores tenebras rectis conſiliis offundunt; quàm mari magno ullæ tempeſtates.

Reges Portugaliæ

Petrus Rex Portugaliæ. etc | *Ferdinandus Rex Portugaliæ.*

Joannes I. Rex Portugaliæ, primus Fretu Herculeum transgress: Septa cæpit

Henricus I. Rex Portugaliæ qui Africæ littora classibus lustrare cæpit.

Eduardus Rex Portugaliæ, qui Tingim et Arcillam cæpit

Emanuel Rex Portugaliæ Florentissim qui amplissimu in Jdia Imperiu constituit.

III. Hierographia simplex.

50. OBservant nautæ cœlum, non ignari cœlestis, cum re maritima, cõmercii, &, Cynosuram sub hoc hemisphærio. Servarunt & de cœlo Magi. Unde tribus illis Paganorum primoribus stella serenior refulsit, ut, vel opinione artis suæ in certa scientia confirmarentur. Sive igitur Rex ad hos piè; sive ad illos, prudenter respexit; laudabilior eo est, qui fortunæ & ventis omnia credebat. Nam ut piè, ita & sapienter possumus, imò debemus rebus nostris consulere.

IV. Hierographia simplex.

Momus, Deorum parasitus, in fabrica hominis, desiderabat hians pectus; & per hiatum, patens ac reclusum cor, offensus haud dubiè, simulatione istorum; qui aliud semper dicunt, ac sentiunt, nec homines tantùm, verùm etiam, si possent, fallerent Deos. Sed nequidquam desiderabat. Nam Architectum suum, nullus Sinon fallit. Rimatur ille scilicet, arcana cordis, & penetralia plusquam Lynceis oculis terebrat. Unde etiam ab Apostolo nomen, laudem à Propheta invenit. At fallit nos, Conatur, sat scio. Sed quis sapientem fallit? qui tantum cuiq; credit, quantum expedit dicenti. Decipitur pactis: fallitur conventis. Si in Lysandrum incidit; qui ut astragatis pueri, ludebat fide data cum jurejurando. Quasi verò sapienti illuderet vel Lysander vel Sinon; & non pejerarent in suam perniciem, qui fallunt jurati. Raro igitur sapiens aut nunquàm fallitur. Et Rex hic ut potens, ita prudens, videtur hominum corda penitiùs introspicere, ac scrutari. Aciem enim gladii, acumen judicii puta, Duo corda, exempli causa, trajecta statue. Nam si duo nõ idem sentiunt; multò minus plura. Nec hic Lilium florere; aut illic spicas tumere cogita. Telluris enim hæc fata sunt, non cordis. Cogita potius, aliud corde alium agitare; nec voto uno, ut ille ait, vivi, imò longè majorem esse animorum discordiam; quàm oris diversitatem. Hoc illud est, quod Rex sapiens rimatur acumini ingenii, ut dicebam, non ensis. Nec rimarur curiosè. Nam cùm in Rep. versetur, quæ ut Mundi machina, ex rebus diversis, ita ex variis ac discrepantibus inter se personis constat; rationem prudenter horũ inir, quos aut in familiaritatem asciscit: aut Reip. gubernaculis admovet. Qui enim gratia, aut commendatione, non judicio ducitur; fieri non potest, quin aut ipse periclitetur, aut regnum exponat periculis. Accidit, ut cum Rep. extremum subeat discrimen. Præstat igitur in tempore de unoquoq; cognoscere; quàm serò queri & quærere: Cur non idem utrumq; sentit? Cur non ut Balbus; ita & Brutus fidelis Cæsari? Si cognovit antè, sibi imputet, quam cõsilio avertere poterat calamitatem.

V. Hierographia simplex.

Joannes I. Rex Portugalliæ, exercuit sese minus periculosa primum expeditione, & ferrum, id est, militem ense armatum acuit atq; animavit: ut per silicem trajiceret gladium, imò classem benè munitam & instructam omni bellico apparatu, trans mille pericula transmitteret, transmisitq; non minori felicitate quàm fortitudine.

VI. Hierographia simplex.

Magnis in animis insita est quædam gloriæ cupiditas, nec ea reprehendenda, at laudanda & concitanda, ut in circo, applausu multitudinis, si ad ve-

ram

ram gloriam fertur: nec auram captet popularem. Hic Rex Africæ littora classibus lustrare cepit. Regiè: Regium enim est regni fines, sine injuria, si potest, extendere. At Barbari illi erant, ad serviendum nati: quos nisi presseris; premunt te jugo: & quod possunt, non quod licet, volunt. Jure igitur quodam sibi à gratis posteris, perennitatem laudis pollicetur. Huic animi Regii proposito respondet Pegasus: alis enim ad cœlum, ubi nihil mortale tendit. Calce autem calcat Leonem, id est, ingenio feras illas gentes subigit; & frenatas posteris tradit. Sumsit autem Pegasum à Bellerophonte (hujus meminit Homerus, illius Pindarus) qui vectore lapso, cœlum petiit, ubi Articum circulum spectat, pedibus æstivo orbi adnixus: extremo ore, caput Delphini tangens: & Aquarii manum dextram, cervici applicans. Sunt qui Historicè rem exponunt, à quibus Natalis Comes accepit, Pegasum navis insigne quondam fuisse, sic dictæ & pictæ, ἀπὸ τ̃ πηγνῦναι, id est compingendo. Ideò cupidius adjeci; quod à Regis sententia, rei maritimæ studiosi non abhorreat.

VII. Hierographia simplex.

Loco & Tempore bellum fe gerere, id est, tempestive & considerate dicit Rex, quem sequantur nostri Reges & Principes: alterutrum enim prætermissum, in magnas præcipitat, cũ ipsos, tùm regna, ærumnas sæpè. Quod autem hoc velit Rex Portugalliæ, ex Lancea manifestum fuit: quæ quia belli, bellum notat. Anguis autem callidè circum repens, utrumq; ostendit. Abest enim qui gestet: & quoniam abest; est occasio ac facultas obrependi. Jam astutiam vitantis cuspidem ipse cernis.

VIII. Hierographia simplex.

Hic circum orbem terrarum Oceanus fertur: & circumscribitur; Primus circumdedisti me, quæ Prosopopæja est Terræ, fatetur enim primos fuisse Lusitanos, qui Rege Emanuele, classibus Oceanum ingressi: (quod nequidquam tentarunt, quo tempore, opibus maximæ valuerunt Persæ) terræ non aliquem sinum aut partem, sed globum circumnavigarint. Terram parentem nolim offensam. Verùm enimverò, non hæc fortassis terræ; at terrigenûm imò Lusitanorum assentatio, non sententia est. Nam Hispani de hac dignitate cum Lusitanis contendunt. Et Drakii Angli, non tantùm Megillanis Hispani, magnum nomen est: Licet hoc tempore sit prior.

Reges Portugaliæ.

Ioannes ii. Rex Portugaliæ et Indiarum Orientalium. IX.

Ioannes iii. Rex Portugaliæ et Indiarum Orientalium. X.

Sebastianus Posthum. Rex Portugaliæ à rege Fesæ in Africa cæsus. XI.

Henricus ii. ultimus Rex Portugaliæ et Indiarũ Orientaliũ, antea presb: Card. XII.

Reges utriusque Siciliæ.

Carolus Rex Neapoli Dux Calabriæ primus Hier. Reg. Siciliæ.

Robertus Rex Neapoli Dux Calabr. II.

IX. Hierographia simplex.

SI Hyeme istic est æstas; quæ æstate æstas? id est, fælicitas, & rerum omnium ubertas? Dicit autem isticperpetuam æstatem esse Rex. Et nos si Regi Portugaliæ non habemus fidem; habeamus Regi cœli & terræ; qui terram & cœlum ita condidit. Quid enim toties eandem plantam decantabo? 51.

X. Hierographia simplex.

Crux cognitu facilis. Nec lectu difficile: tu hoc signo, quod est Crucis, vinces. Quæ sententia, quod signum sententiæ, cujus animum subit; is licet ab omnibus destitutus, de quovis sibi hoste trophæum statuet. Quis enim Christo repugnet? qui hoc signo Carnem Mundum, & Diabolum vicit atque superavit? Sumsit à Constantino Magno.

XI. Hierographia simplex.

Concharum generis Pinna est Plinio, imò & Aristoteli, ex quo penè describit. Nascitur in limosis, subrecta semper: nec unquam sine Comite: quem alibi Pinnotherem, alibi Pinnophylacem appellat, planè, ut hîc, lib. Hist. Animalium V. Cap XV. Is est squilla parva, & eà Cancer Plinio, καρκῖν@ μικρὸς Athenæo dicitur. Hæc non ocio abundans scribo. Sed Concham video: & custodem ab hac forma differentem ac quasi deformem. Verùm enimvero sive Cancer hic, sive Squilla, sic enim à Cicerone non tantum Plinio appellatur, cibi causa, societatem init, cum Concha, dapis, cujus partem auferat, assectator. Et Sebastianus Rex Portugaliæ non cibi, sed aliqua causa, fædus icit cum Regulo Fessæ profugo, cum Concha, id est Occæcato Principe, ut rebatur, ipse oculatus. Hoc ego conjicio ex hieroglypto; cujus gratia, ista recensebam ex veterum commentariis. Cùm nec me, nec ullum fallat, amicitiam ab Aristotele distingui: & Principes civitatesq; in fædere, utilitatem sequi Sed non semper alios fallimus, si quando voluptatem aut utilitatem in concilium adhibemus. Multò sæpius ipsi nos. Hinc Tragicus iste exitus, belli Comici, Septentrionẽ vides. A Luna Conchas impleri, & exinaniri nemo ignorat. Quod si scisset Rex juvenis, boni ominis causa plenam Lunam descripsisset. Nunc dùm crescere potentia, & proferre imperium vult; vitam cum regno amisit. Video enim quod & boni ominis causa, crescentem Lunam exhibeat. Nec ita illa serena & cella favebat consiliis; ut conatis luridus Cometes adversabatur.

XII. Hierographia simplex.

Regis eruditi, Symbolon eruditum Accitus, imò à natura, ab aris ad solium regium coactus, multùm diuq; haud dubiè deliberavit secum ipse, & cum familiaribus. Nec ita agitatur navis in alto procellis & ventis (quæ cautè est onerariæ hîc velis pandendæ) ut ipse agitavit animo: succedendúmne esset Nepoti, aut cedendum Philippo Regi Catholico, & ipsi Nepoti, sed non ex fratre. Genitus. n. erat ex Regibus, at non geniturus Reges, ea ætate. Profectò si cessisset; patriam servasset, & furiali bello, quod fatum eius excepit, liberasset. Nunc coactus, ut dicebam, popularium impetu magis, abnuentiũ proximæ gentis Imperiũ, quàm consilio familiarium, ostendit se sapere quid esset desipere. Nam cum dicit vel Oceano: vel Delphini; Uberes, & tuber, imò utriq; nihil verius dicere potuit. Quoties. n. mare cõmodum quidem,

intumescit iracundia; toties periculum vitæ affert non tantùm fortunis, quæ tanto periculo petuntur. Et ipse ita blandiens generi nostro Delphinus, ut videatur esse consors generis, quemadmodum, præter Poëtas, Lucianus quodam loco refert, pinnam in dorso habet, quam ante cum Plinio cultellatam appellavimus, qua vel imprudens carinam perforet. Sumebat autem Card. Henricus cum regno Portugalliæ, maris imperium; ut utriusq; imagine, non inconcinnè, unam animi anxii sententiam expresserit.

I. HIEROGRAPHIA REGVM VTRIVSQVE SICILIÆ, SIMPLEX.

AUrea non Regia tantùm Sententia. Nam cui propositum est, omnia tolerare, & patienter ferre; hujus vita nihil moderatius. In moderatione autem, quemadmodum in temperamento colorum, egregia pulchritudo, Venus ipsa, est perpetuus tenor vitæ, quo ecquid suavius? Debet autem sapienti esse propositum. Ferendum enim est, quod conditio humana vult: aut hujus arbiter statuit Deus. Jam multùm refert, cùm ad laudem, tùm ad rem ipsam; volens feras aut nolens. Cum sententia congruit pictura. Crux, id est ærumnæ, quæ tamē patientia altæ, in florem germinant oderatiorem Rosa. Et hæc inter spinas crescit, ne quis mihi in delitiis veram voluptatem quærat. Ad eandem sententiam pertinet scissa ferra rupes, quanquam minori compendio, fecerit id Annibal, ut Livius commemorat, aceto.

II. Hierographia simplex.

His ducibus, inquit. Quibus, inquies, ducibus? fortitudine inquam, aut potius justitia, qua nihil fortius; utrumq; enim ensis sonat. Et prudentia, quam serpens notat. Rigida certè est, & injusta sæpè justitia: fera & immanis fortitudo; nisi prudentia gubernatrix accedat. Quid autem his ducibus aut quæritur, aut retinetur; sapienter anguis ostendit. Mordicus enim coronam fert regnanti: offert triumphanti.

Reges

Reges utriusq. Siciliæ 52

Fridericus Neapoli et Siciliæ Rex — *Ludouicus Andegauensis Neapoli Rex*

Renatus Andegauensis Neapoli Rex. — *Dyonisius Tyrannus Neapoli Rex.*

Velms Renatus Siciliæ Rex.

III. Hierographia simplex.

52. CRemavit librorum partem Sibylla, in conspectu Tarquinii Prisci. Prætor Romanus, omnes libros Numæ Pompilii: Athenienses, eius qui de Diis non divina scripsisset. Quem horum sequatur Rex, Oedipus divinet, ex eo, quod dicit: Recedant vetera, Prætorem videtur æmulari: qui post tot secula, Numæ commentarios deleuit incendio. Ego ariolor simultatibus, repudii libellum misisse; & optasse positis odiis finem discordiarum. Nam antiquitatis fuit studiosissimus, & cum de usu feudorum statuit; populi Romani jura non antiquavit.

IV. Hierographia simplex.

Digna Rege sententia, & quæ sententiam exponit libra. Sola enim justicia perpetuat regna & civitates.

V. Hierographia simplex.

Insignia sunt Andegavensia: quibus, sibi & posteris æternam pacem optat, à non cruce, sed Christo crucifixo, qui solus dare pacem, cujus rami circum surgentes sunt germina, & servare potest. Quod autem orbem terræ signent; ad dignitatem facit: Videntur enim cæteros Principatus obscurare.

VI. Hierographia simplex.

Ex Sicilia in continentem Imperium protulit Dionysius: & quas proferre aut non potuit aut nõ voluit, regni ærumnas, familiarium alicui explicavit. Jusso enim lautæ mensæ, inter optatas formas, in rosa accumbere, gladium repentè, perforata testudine, supra verticem, de seta equina suspendit. Qua hic re expavefactus, cùm oculos à fornis, manus à dapibus cohiberet: furentiq; similis, ex sede, metu exiliret; Rex eum complexus, & leniter arridens: hæ meæ delitiæ, quas vulgò mirantur, & tu antè prædicabas, nec aliæ sunt, eoq; graviores, quòd non tantùm humanitùs; verùm etiam divinitùs multò atrociora impendent.

VII. Hierographia simplex.

Verba sacra, sed militis gloriosi, nõn Regis prudentis, si fiducia virium loquitur: & brachio armato, inermis ratione animis respondet, si verò fiducia Divini præsidii; nec se nec nos fallit.

VIII. Hierographia simplex.

Non præceps in consiliis Renatus, bovem non equum suis decoravit insignibus: quod ille pedetentim, & hoc Gallicè Rex, eò perveniat: quò hic, si citiùs, non feliciùs. Non malè, quod Gallus, cui nationi innata præcipitantia, sic enim dicatur ille animi fervor, laudi non est, & sæpè exitio. Malè, si quis diceret, inter eos, qui natura sunt cunctatiores. Alii enim calcaribus urgendi: alii coercendi habenis.

53

Reges Hierosolimitanor.

Gotfridus Bullonensis Rex Hierusalem primus. | *Balduinus de Burgo, Rex Hierusalem secudus.*

Balduinus Rex Hierusalem tertius. | *Almericus Rex Hierusalem sextus.*

Reges Hungariæ Bohemiæ et Poloniæ

Wladislaus Rex Hungariæ Poloniæ Dalmatiæ Crouatiæ Sclauoniæ etc. | *Ladislaus Rex Hungariæ Bohem. Dalm. Crouat. Sclau. etc. Archidux Austriæ.*

I. HIEROGRAPHIA HIEROSOLYMITANORUM, SIMPLEX.

57. OTFRIDUS quod armis regnum compararat, pace & legibus firmare statuit, ut ex palmæ pacificæ ramis videre est, & quidem Volente (pietas enim manifesta est) Deo.

II. Hierographia simplex.

Ad nos, laudis Amor. Quos? qui licet excelso honoris gradu: (altior nullus est regio fastigio) ad altiora enitimur; proferre, inquam nitimur regni limites: aut plura regna occupare, quemadmodùm hîc Capreolus ex rupe excelsa, in eminentiorem, salienti similis prospicit, si Rex non respexit ad Capram Amaltheæ, quam Juppiter, in cœlo collocavit. Certè Antipatridem, Cæsaream, Ptolomaïdem, Tripolim & Berythum vi captas, cum ingenti Saracenorum strage, accumulavit regno, præter Apameam & Laodiceam Syriæ: Carras Mesopotamiæ.

III. Hierographia simplex.

Omnibus gratus si hic fuit, nemo facilè & verè dixerit. Nam etiam si Deo, ut apparet, apparente cum Stella, Angelo, & optimo cuiq; ; habet etiam Virtus, non vir tantùm mortalis, æmulos & hostes. Hoc ex annalibus constat non alio unquam tempore, ita res nostras floruisse Hierosolymis. Instituit Rex ordinem Equitum, qui Rhodùm diu renuerunt, nunc Melitem habent & tuentur adversus Barbaros. Ne societatem Templariorum & Teutonicorum militum aspernatus est, licet ab aliis institutam. Ita omnium fovens, nullius invidens virtuti, superavit fortasse invidiam, ne non tàm explodere Symbolum; quàm tantum Regem allatrare videamur.

IV. Hierographia simplex.

Leonis effigiem in conspectu locat. Nec celavit animum Leoninum. Nam cum Saracone, qui Ægyptum, redactis in ordinem Caliphis, occuparat; & successore eius Saladino, non domi reses, sed Ægyptum invadens, fortiter magis, quàm feliciter dimicavit. Hinc illud, Cedendum fortunæ, quæ jam verterat ad hostes: non nostra quidem ignavia aut socordia; sed discordia civili, ac contentione.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM HVNGARIÆ, BOEMIÆ, POLONIÆ.

LADISLAI Poloni audacia ingens contra socios & Barbaros ab Historicis colitur. Quibus si credimus; non tàm falso, quàm ambitiosè dictum ab eo est: Me me vindice Hungaria restituetur in pristinam dignitatem.

II. Hierographia simplex.

Ladislaum Austrium, Alberti posthumum fata ostendêre tantùm regnis hereditariis. Nam Imp. Fridericus impuberem educavit; puberem mors occupavit. Arcanum regiæ potestatis & voluntatis, quanquam adolescens, celandum scivit, Et ut Brutus in ligno cavo, ipse in Danubio profundo, altum celavit.

Reges Hungariæ Bohemiæ Poloniæ 54

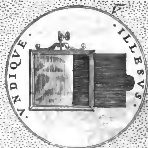
Mathias Hunniades, Rex Hungariæ Bohe: Dalm: Crou: Sclau: et Bosniæ

Wladislaus Rex Hungariæ Bohem: Dalm: Crouat: Sclau: Bosniæ etc.

Ludouicus Rex Hungariæ Bohemiæ Dalmatiæ Crouatiæ Sclauoniæ etc

Ioannes I. Schipusiensis Rex. Hung: Dalmatiæ Crouatiæ Sclauoniæ etc.

Rodulphus Bohemiæ Rex. Dux, Austriæ fil: Alberti I. Rom: Imp:

Ioannes Bohemiæ Rex. filius Henrici VII Imperatoris.

III. Hiero-

III. Hierographia simplex.

MATTHIAS ex carcere, imò morte eluctatus penè, de se, Durat, inquit; &, quod non tantùm viveret, sed & regnaret, imò vinceret; Lucet, inquit, licet de Annulo videatur loqui, in cujus pala Adamas, quo non tacitè, invictum se esse gloriatur. 54.

IV. Hierographia simplex.

Huic natura & fortuna opposuerunt Uladislaum Polonum ex Elizabetha Austriaca, ferocem & ipsum, vel juventa, vel judicio Bohëmorum, à quib. in regnum, Georgio Bojebracio subvectus est. Graviter id Matthiam tulisse ferunt, qui cum Austria, Bohëmiam spe devorarat. Uladislaus nihil fortuna aut iracundia æmuli motus regnum suscepit, vel in cœlum, si scansile esset: aut ipse non esset implumis, ascensurus. Nam cum Austriis, cognatis suis, quodam tempore, Hungariæ causa, simultates exercuit. Quocirca alatus ille Genius, qui ad apicem & coronam enititur; Angelus non est; sed cupiditas, omnia, regni parandi amplificandi causa, tentandi.

V. Hierographia simplex.

Speculum in theca illæsum, significat animi integritatem, in corpore, quo tegitur, integro. Hoc autem de se voluit sentire vulgò homines; quod antè natus sit, quàm natura cutem pelle tegeret, membrana, inquam, frustrà Nam ut ante diem natus; ita & mortuus in fuga, cum Turcis imparatus & imprudens congressus.

VI. Hierographia simplex.

Ita conatus est adversarios pacare. Nam cum ab altera factione, & studiis Turcarum adjutus regnũ Hungariæ invasisset Zepusius, Lupa gentilitia signavit Numisma, fortè hoc non cogitans; illud, quod dicebam, agitans magis. Nam ut Lupa non suos tantum catulos, generis pignora alit & lactat, verum etiam gemellos Martis nutrivit; ita se fore, omnibus Hungaris eundem, non his tantum, qui defenderant, sed & qui offenderant, demonstrant.

VII. Hierographia simplex.

Mascula sententia. Cura Remp. qui regnas. Et cùm alii quietem capiunt, tu vigila. Onus. n. Ætna gravius sustines. Cæteris somnolentis: tibi quieto esse non licet. Somnus, tùm non somnians, apud Homerum, Agamemnoni consopito simile quid in aurem insusurrat. Hic Rodolfus loquitur, non tàm aliis, quàm sibi, imò & aliis rerum dominis. Rodolfo succinit ales Martius, in Lituo displodens guttur, & ipso sonoro ac Marito. Et dormitis Christiani Principes. Si vos non excitat tuba Imperatoris (scio de Rodolfo Alberti filio ista nos accepisse) evolvat è stratis, quo, nescio, veterno graves, aut bello leves, terror Turcarum.

IIX. Hierographia simplex.

Neminem, inquit Joannes, admitto. Tu intellige, ad regiam potestatem, quæ impatiens consortis est: Nam ad Regni Bohëmiæ delitias, quosvis in vitavit, non tantùm admisit, ut taurus fuerit, qui cum tauro Regem munificum compararit. Præsertim cum hîc nō sit de grege, at segete certamen. In pascua n. totus est diffusus. Quin & voluisse alicui Principum cedere, certis pactis, fama est, regno, quo indignior comparatio, & minus vera oratio est.

Reges Hungariæ Bohemiæ, et Poloniæ. 55

Cassimirus Rex Poloniæ Magnus Dux Lituania etc.

Sigismundus I. Rex Poloniæ Mag. Dux Lituaniæ etc.

Bona Sfortia Regina Poloniæ Sigismundi I. uxor.

Sigismundus Augustus Rex Poloniæ Mag. Dux Lituaniæ.

Catharina Regina Poloniæ Sigismudi II. uxor. Ferdinandi Imper. filia.

Elisabetha Regina Poloniæ Sigismundi II. uxor. Ferdinandi Imper. filia.

IX. Hiero-

IX. Hierographia simplex.

CASIMIRVS II. cognomen justi invenit, cujus colo em, multi Principum ementiuntur. Cur quod non simulant, non faciunt? Nam vera virtus altè radices agit: Simulata, citò arescit nullo nixa fundamento. Cæterum Rex sui similes habere voluit plurimos. Hinc illa Palma adversus pondera, exsurgens, ut intelligant, quos virtutis desiderium tenet, difficultas deterret: Justi, nequidem totum orbem, si collabatur, elisurum caput. Nam vides mundi machinæ Palmam premi non opprimi. Et supra Machinam, qui jam æternitatis index est, sedere mulierem nudam, id est, veram non fucatam virtutem: quæ etiam laniat comes, ab æmulis irritata vel exacerbata; superior tamen erit temporis & hominum injuriis. 55.

X. Hierographia simplex.

Calvaries est mortis meditatio: quam Philosophia, cujus liber subjectus magister est, plurimùm facere cõvincit, ad regiam cupiditatem comprimendam: & conditionem humanam, variis casibus obnoxiam, sapienter consolandam. Igitur non injuria, ex cerebro, lampas lucet: quæ de oculis vanæ aut impiæ mentis, caliginem depellat. Quid agis? Eram, quod es. Quid moliris? Eris quod sum. Quantò tectiùs, mortalis cum sis, mortis memor, Deo pareres immortali? Symbolum enim latinitate donatum, nihil aliud vult; quam nos meminisse in tempore, justi judicii Divini.

XI. Hierographia simplex.

Cervam Hercules, quod Dianæ sacra, nec in certamine violavit. Et quanti Trojanis constitit, cicurem pro fera in Latio imprudentibus sauciasse? Hæc Bona vel fando acceperat, vel legendo didicerat. Induit igitur Cervæ personam, Regina cum esset: capistrum enim maritale, imò regale est, quo devincta Regi Poloniæ, aut hinnuli potiùs, ætatem tùm virentem & vigentem non celans: & sub arboris pacificæ, Maritum pacis custodem intelligens, umbra, Nemo me tangat, inquit, quod ex Petrarcha. Tutaq; inter exteros vixit reverentia maritali. Mortuo marito, fuerunt, qui simultates sererent, ac foverent: inter matrem & filium, quæ causa fuit in patriam, cum detrimento filii, reditus. Quod exemplum documento sit Regibus & Principib. quadruplatores, regiæ pestes, ab aula abigendi, ignavum fucus.

XII. Hierographia simplex.

Insigne Regum Poloniæ, Aquilæ quædam species est. Et receptum est Insignia referri inter Hieroglyphica, nec malè; redeunt enim unde originem sumserunt. Mirum igitur non est Aquila Regem delectatum: & quod studiosus esset pacis, ea: quæ pacem, partæ victoris præstaret. Hanc autem oculis objicit, quem rostro tenet, surculus palmæ. Jam fulmine Aquilam non tangi Plinius asserit. Hic quadrifariam coruscans fulgur Aquila non pavet, id est, quem jam dicebam Aquila delectari, iratos & armatos vicinos fert admodum sedare.

XIII. Hierographia simplex.

Uni Sigismundo ordine duas elocavit filias Imp. Ferdinandus, infelici utramq; fato, Catharina Anchoræ sacræ, id est Cruci Christi innixa, velut scipioni, in Deo (inquit) spes mea. Nihil facilius dictione. Sed multi sese impediunt in executione. Quis enim in Deo verè spem collocat? & non potius in bonis caducis? imò malis perennibus.

XIV. Hierographia simplex.

Nympha hæc, aut si quæ Nereidum, quam Triton, quo nescio transportat prioris conjugis sororem repræsentat: eamq; jam viduo Regi desponsam. Fortunæ enim inquit, omnia committo, in regnum alienum, sola Regis fide nixa, transiens, haud secus, ac qui, fragili vitam & fortunas committentes rati, in vastum se precellosumq; dedunt mare.

Reges

Reges Poloniæ. 56

Henricus Valesius, Rex Poloniæ, fili' Henrici II Regis Francorum.

Stephanus Bathorius, Rex Poloniæ Magn: Dux Lituan: Princ: Transil:

Anna Regina Poloniæ, Sigismundi I. Regis filia Stefani Regis uxor.

Sigismundus III. Rex Poloniæ Sueciæ Gothiæ, Selandiæ Vandaliæ.

Reges Danoru et Suecoru.

Fridericus Daniæ Noruegiæ Selandiæ Gothiæq; Rex.

Christianus Daniæ Noruegiæ Selandiæ Gothiæq; Rex.

XV. Hierographia simplex.

56. QUos hîc subjectos Soli cernis; oculos esse mihi persuasit, qui sculpsit. Videre profectò oculorum est. Sed quid ex capite evulsi videant non video. Dicit autem Rex: Non cognoverunt præsentem lucem. Eruit igitur Rex? Non cadit in tantum Regem, tanta crudelitas. Nam qui non cognoscunt; erudiendi sunt, non necandi. Pœna est præfractis & obstinatis ingeniis; Mitibus ad pœnitentiam receptus. Ego maluissem vespertiliones esse, non quod alia desint animantia, quæ lucem fugiunt. Sed quod vespertilionum temeritas noctu invalescit. Tentant aërem, quot vix tellus sustinet. Et volitans, si Plinio credimus, geminos pullos secum deportat, sui similes, egregia genetrix. Jam Alciatus debitores, scribit vespertiliones appellari, quod interdiu latitent: noctu prodeant foras. Si obæratos, vespertiliones rectè appellamus, qui metu creditorum latitant; cur non damnatos omnes? aut audentes damnanda? Noctu enim involant in bona bonorum: aut vitæ dolum patant, vim in tentant, & majori longè, quàm illi, licentia grassantur, increbrescentibus tenebris. Cæterùm sive sint oculi extra corpus, aut in corpore tenebricoso; Rex quæritur, de temporis sui & civium malevolentia. Semper vulgò homines, mutationes rerum quærunt: & P. incipib. malè, si nequeant facere, dicunt. Horum lividos oculos Rex indignabundus perstrinxit. Quamvis enim Regum sit, teste magno Rege, benefacere & malè audire; dicta tamen mirum est, ut leviter dicta, iniquè ferant, & gravissimè frequenter puniant. Jàm tempus, quo Henricus secundus, in Gallia regnaret, in novatores rerum illapsum est, quorum causas dùm cognosceret, in tanta claritate, non potuit obstupescere tantam, ac tam densam caliginem.

XVI. Hierographia simplex.

Papavera somnium conciliant: regni curæ depellunt. Illorum manipulum, & hujus signum vides. Symbolum ut parum latinum est; ita rudioribus non obscurum. Italicum est.

XVII. Hierographia simplex.

Mordet Regina hominem, non de plebe aliquem; sed qui amorem simulans, maximo & incredibili mœrore eam conficeret. Nam Crocodilus, quē interfecit, huic illacrymatur. Unde tritum sermone vulgi proverbium; Crocodili lacrymæ.

XIIX. Hierographia simplex.

Tres coronæ, totidem regna manifestè significant. Et quid certiùs, quàm cœlitus dari sublimia? cùm nihil boni sit, quod non à summo illo & æterno Bono, veluti perenni fonte manet? Erat Sigismundus eo tempore, Rex Poloniæ & Suetiæ. Et erant, qui illi Moschoviam despondérent, ipse fortassis regnum cœli suspexit.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM DANIÆ ET SVETIÆ.

IDES rara eſt, inquit, & fortunam vel occaſionem in pila volubili ſtatuens, ſentit hominum pleroſq;, leves, ventoſos & inconſtantes: qui ut illa velum cum vento, cum fortuna animos mutant.

II. Hierographia ſimplex.

Regni inſignia, Corona, globus, ſceptrum, enſis Regibus aut calculis aut natalibus obveniunt; ſed niſi à vigilantibus, non ſervantur. Certè nec navis oſcitante hoc, qui clavum tenet.

Reges

Reges Daniarum et Suecor.

Ericus xiiii. Sueciæ Gothiæ Vandaliæq. Rex

Gotfridus I. Sueciæ Norvegiæ Vandaliæ Gothiæq. Rex.

Christiernus II. Daniæ Norvegiæ Zelandiæ Gothiæq. Rex.

Christianus III. Daniæ Norvegiæ Zelandiæ Gothiæq. Rex.

Nauarrorum Reges

Carolus Borbonius Nauarræ Rex

Ioannes Borbonius Nauarræ Rex.

III. Hiero

III. Hierographia simplex.

DEus dat, cui vult. Quid bone Rex? Sceptrum, inquit, quod de cœlo vides, pendere, Sed mi Rex, hujus tibi ipse si fidem facere potuisses, non è regno in carcerem illapsus, vitam cum morte commutasses. Cæterum non regni modò, sed omnium bonorum, inter quæ, fortunæ bona, infimo sunt gradu, Dator & præbitor est, rerum omnium dominus & omnium dominans Deus. Quod ad laudem Dei corollarium est; apud studiosos Divinæ laudis non necessarium: patet enim ut ab uno fluere numerum omnem; ita unum & summum Bonum, esse causam & originem bonorum omnium, corporis, animi, fortunæ, Et quæ his antè stant, cœlestium, immortalitatis & beatitatis Animæ. 57.

IV. Hierographia simplex.

Nequidquam, nisi emisissem. Militaris vox Regis ut apparet, actis in bello, & prudentis in foro. Frustra certè in pharetra sagittæ custodiuntur: nisi, cùm opus fuerit: excentæ vibrentur. Et cui usui sunt Regi ignavo, &, ut jumento, vitium suarum ignaro, vires? viri? exercitus? classes? regna? civitates? Ac quod vox Regis latiùs audiatur; quid vecordi scientia? imprudenti, rerum & Historiarum cognitio? Nil magis, quàm impudicæ; forma: latroni vires: prodigo res, & si quid boni aliis aliud, quo non rectè norunt uti. Ita à Regibus erudimur.

V. Hierographia simplex.

Aquilæ cum Dracone bellum esse perpetuum Plinius narrat. Nec opus est teste. Observatur enim & demonstrationi perspicuæ, congrua est ratio. Uterq; enim virium fiducia alteri, & quidem propter pabula, quæ Draco non tantùm infestat, verùm etiam funestat, natura inimicus est. Atrox igitur bellum sæpè exoritur, & quidem in aëre, crediderim, ut animantibus & inanimis voluptati sit. Cùm illis Aquila; his etiam Draco infestus sit, & contactu fœdet omnia. Hujus rei non ignarus Rex, Aquilam cum Serpente committit, hostium aliquem notans, quo cum bellum gereret, non cum Dracone, licet & hic Serpens sit, atq; appelletur, quod hostem viliorem duceret, licet strenuum, quem cum Dracone compareret.

VI. Hierographia simplex.

F. quod S. complectitur est Friderici Filius. Arctoi, n. Patronymica habent non nomina aut cognomina, plane ut Græci, præter paucos. Quid enim aliud? Æacidæ, quàm Ajacis? Pelopidæ, Pelopidis filii? Christiernus autem III. erat Friderici filius. Son, enim ut Danis ferè, quemadmodum Germanis Filius. Hæc de Hieroglyphico. Gnome vera est. Nam pietas in parentes, non regna tantùm firmat, verùm etiam familias beat, ac perennat liberos.

Debebat autem præ cæteris, parenti Christiernus plurimum. Nam Rege, propinquo ac domino suo, in exilium exacto, regnum Daniæ occuparat Fridericus.

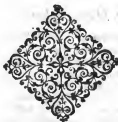
I. HIE-

I. HIEROGRAPHIA REGVM NAVARRAE, SIMPLEX.

PALLAS videtur belli simul & pacis insignia præferre, quod Regi prudenti libera fere electio sit. Nam parcit minori: cedit majori. Carolus bellum paci præferens, fortassis parùm honestæ, aut nimis cupidus armorum: Requies, inquit, hæc certa laborum. Quæ? Arma, arma, hinc inde posita. Si in labore requiescunt Reges, quandò tandem quiescunt? Nunquam: Imperatorem enim stantem mori oportere dicebat Vespasianus Imperator. Licet ab eo Carolus dissonet. Nam ille non armis tantum occupari Principem regium ducebat; verùm etiam legibus. Sed animus militaris extra bellum, castra, aciem, nullam vitam ducit. Hinc Alexander metuere: ne ocio torperet, subacto orbe terrarum, & illum lubenter audire: qui innumerabiles esse Mundos asserebat.

II. *Hierographia simplex.*

E navali erumpis navis: solent enim navigia in navalia hyeme subduci. & succlamat Rex, sub Sole, id est, in alto: sub umbra, id est, tecto: sed quid clara obscuro? virens: id est non situ putrens, aut dilabens vetustate. Se, inquam, clamat, licet, ut navis, fortunæ fluctibus jactetur; nec adversis frangi, nec prosperis extolli; sed patientem quietis esse juxta ac laboris; si per hostem liceat.

Reges

Reges Nauarrorum. 58

Ioannes. II. Borbonius Nauarrorũ Rex. *Henricus. I. Borbonius Nauarroꝝ Rex*

Iana Elberta Nauarorum Regina Henrici I. uxor

Henricus II. Borbonius Nauarrorum Rex.

Henricus II. Borbonius Nauarrorũ Rex

Margaretha Valesia Nauarorũ Regina, uxor Henrici II.

III. Hierographia simplex.

58. DVæ urnæ, (altera ignem efflans, altera aquam effundens) duo hominū genera in scenam introducunt, quorum alii in cælo, mente versantur: alii in terra hærent, non corpore solum; verùm etiam toto animo, in agendo occupantur. Neutri quidem reprehendendi, si studiis moderarentur. Prudenter enim Plato cum Musica Gymnasticen conjungit. Et Socrates Philosophiam è cælo reduxit: & inter homines, hominum sapientiam collocavit, non modo quod scire vires pænè amittat & torpeat: nisi scire re, alii sciant; sed quod theoria, utamur enim eorum vocibus, à quibus accepimus, si non in praxim transeat, inutilis, imò & manca sit, ac ut in corporibus ociosis accidit, suo cum vigore, tùm nitore destituta. Jam capere videor, quod urnæ non capiunt. Quid autem vult Rex, cum ait? Par obitus. Non aliud, quàm Rex & Propheta David: Stultus & sapiens peribunt. Mortales inquam esse, omnes mortales. Nam fama post fatum interris: & sedes extra terras differunt.

IV. Hierographia simplex.

Cœlo septentriones, Mari cymbam aut lembum cernis sine clavo, velo, remis, remige: Horresco cernens. Nam si qui in carina forte cubat; quanto cum periculo, Deus bone, cubat? Etenim satis à ventis, & procellis, rostratę navi & rebus omnibus instructæ, periculi est. Majori animo Rex: Quo fata trahunt, sequat, inquit: si tamen magni animi est sponte se in discrimen conjicere. Aut non intelligimus Regem: qui non fortunæ temerario arbitrio se permittit, quod navim compegit nobis, & in navi, agitationem animi & rerum suarum exhibet; sed res suas ac vitam Providentiæ commendat divinæ. Si hoc sentit, ego à Rege non dissentio. Prudentiam enim nostram mancipare Divinæ Providentiæ jus & fas. Incidunt etiam ea tempora, ex quibus solus nos Deus eximat. Me certè à regum potestate, solus Deus, Regum Rex liberavit, quod semper gratè refero: hic præterire nequeo.

V. Hierographia simplex.

Columbas simplices natura genuit, & socii amantes, ut studiosas pullorum. Hinc columbæ Nomen, cuius speciem gerebat, ad sponsum lana detulit, priori columba orbum: & sponte sub plagas, id est, in mariti potestatem concedit.

VI. Hierographia simplex.

Calvaria cum Angue, quem ex cadavere nasci tradunt, mortem hominis vel cæcis ostendit. Regis vox audax: Nunquam te timui. Christus enim mortem expavit, non ignarus, quid esset, separatio Animæ à Corpore. Nec contemnere pœnam peccati: nec nimium angi necessitate, hac enim conditione nati sumus; humanum est. Hic scio quid audiam: Non philosophari Reges. Ad quid magis regium. Non medius fidius delirare.

VII. Hiero-

VII. Hierographia simplex.

Et hercle sensu simplex. H. enim Hieroglyphicon est, & clare resonat Heinrici Nomen. Diadematum circumfusa, boni ominis caussa sunt. Nam vix unius Regni erat potens.

VIII. Hierographia simplex.

Annulus perennitatem: Pala splendorem significat, est enim circulatis ille: hæc adamantis. Significant, inquam & pollicentur Regi ac Reginæ Navarræ, quorum virtutes Mysta hic, cum clarissimis cœli luminibus comparat. Pollicentur, inquam simul id est ambobus, semper & sempiterno conubio constrictis. Et quod circuli extremitates, cornucopiæ instar, in pala coëunt; satis patet, quanta rerum ubertas, ex felicitate connubii regalis, in universam multitudinem sit redundantura.

IX. Hierographia simplex.

Margarethæ Valesiæ oratio ad Regem Navarræ, verbis subcincta, re- 59.
gravis & prolixa est. Me ambiens, non secutus es, inferiore genere, ne quid gravius addam, sed Regibus Galliæ satum & genere coniunctam. Abrumpo orationē, ne oratio, exprobratio fit: aut muliebris cavillatio. Marito viduata & dictum servavit, & confirmavit facto. Caltham enim auro puro insculpsit: & in duram putamēq; materiam, amoris sui constantiam incidit. Nam ut Solem aureum, flos aureus sequitur: eoq; oriente oritur: occidente occidit; ita se occidisse cum marito, præ se fert: nec lucem aliam exspectare, quàm qua maritus è tenebris resurget. Hîc autem est Iesus Christus vita mortuorum, lux vivorum, salvus Beatorum, spes ærumnosorum. Hæc nos Regina docet, quantò potentior fortuna, (quæ nos cum beat, dementat) tantò imbecillior sexu, & lascivimus; O nos miseros! Me miserum!

X. Hierographia simplex.

Lilium & Bellis, à Dioscoride illud, hæc à Plinio describitur. Mystæ Lilium florem regium asserunt, proceritate adducti, sed & colorem. Nam si rubet, Regem decet: si albet Reginam. Reges Galliæ usurpant in Triade, non absque singulari mysterio Hic ex uno lilio, geminæ Margarithæ ascendunt; alludit enim Mysta ad toridem Reginas, eodem nomine, ut virtute insignes. Herbaria enim Margaritha, Bellis vocatur latinè & bellius flos: Græcè βέλλις, quasi βιαλλίς: quod algore hyberno invictus, quasi vi redivivus in auras irrumpat. Quid Margarithæ herbariæ, cum Reginis Margarithis commune? Hoc commune, imò proprium & peculiare: quod ut illa fert, imò vincit hyemis vim; ita hæ superant, potestatis licentiam: & imbecillitatem sexus.

I. HIEROGRAPHIA SIMPLEX REGVM AVSTRIÆ.

IN Ægypto certamen ortum fuisse Herodotus narrat, de potentia Deorum. Vulcano palmam magna pars tribuit: quod ignis latè populetur & vastet omnia. Huic illusit, & opinionem sectæ extinxit; qui congressus cum igne, informi statua: sed ventre projecto, atq; fistulato (Cera .n. qua erant foramina obstructa diffluente, vi caloris) ignis, aqua, qua venter testaceus tumebat, suppressus ac quasi suffocatus est. Minori compendio Rex, ut Regum edicta & dicta vehementiora sunt, ostendit, facibus in aquam conjectis, elementorũ, non Deorum (Christianus .n. est) Aquam esse potentissimam. Et de Elementis quæstio à Poëtis mota à Pindaro inter cæteros, à Philosophis excepta & subacta est. Quid ambages quæro? & nō respondeo, ad Regis propositũ? Omnia vincit Aqua, vincat, quid tũ postea? Calore

cor tumet; frigore subsidit. Non est aqua, mihi credite, quæ judicio Regis vincit omnia: quid enim ad Regem elementa? quorum natura & investigatio, ad homines otiosos pertinet; sed patientia, quam lentæ aquæ frigus aqua clariùs haurit: aut quid tetum & hominum victrix? Sapientia herclè non est: ubi non est patientia. Hujusmodi Reges cùm habemus, quid parentes desideramus? aut Magistrós quærimus? Benè olim dicti sunt Magistratus, qui Remp. tenebant. Regebant enim & mores.

II. *Hierographia simplex.*

Leo manibus hastam tenens, ferienti similis & iracundo, Væ illi, inquit, quem feriam. Nondum tamen jaculatur; & dum hastam mordet, iram refrenat. Quæ hæc imago? cujus sententia? Gidelberti Regis Austriæ sententia: & animi ejusdem Leonini imago, digna Rege. Irasci enim peccatis Regem decet: sed tardè succedere ad vindictam, & generositatis suæ non oblivisci: cùm recordatur imbecillitatis aliorum.

I. HIEROGRAPHIA REGVM CYPRI, SIMPLEX.

Aquila ad rapinam: Lepus ad prædam videtur nasci. Et hunc venatur illa, à ventre stimulata quoties autem capit, despuit, non pari hoste congressa. Hoc autem à magnanimitate proficiscitur. Et Regem fortasse puduit, quos non conjicio, imbelles hostes bello subegisse.

II. *Hierographia simplex.*

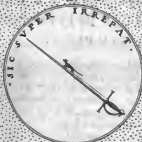
Pyxis Hesiodiana exhalavit omnia: nec quidquam reliqui fecit miseris Mortalibus præter spem, quem licet sæpe fallat, semper nos comitatur: & non discedit, quàm ubi conclamatum est, quod quando fiat Aristoteles alicubi docet Hæc Jacobum Regum Cypri ultimum lactavit diu vana. Et ipse nec spei vanitatis, nec conditionis humanæ imprudens, arbore sterili & arescente, animi sui sententiam, quasi bilem evomuit. Nam quod gaudium, cujus radix, spes est? incerta? fallax & illudens sæpiùs nobis? quàm nobiscum colludens. Miseri mortales. Nam cùm speramus; timeamus simul, necesse est. Animo igitur non constamus, sed jactamur, & licet speremus magis secunda, quàm metuamus adversa, (quod non est prudentis) animus vacillat, & spe pendemus, ut spe frustrati, majori ludibrio simus inimicis.

Reges

Reges Burgundiæ Siccambrorum Metensium et Abissinorum 60

Contramus Rex Burgundiæ — *Bassanus Sicambrorum Rex.*

Hier. prim. Reg. Variar.

II.

Sigobertus Primus Metensium Rex

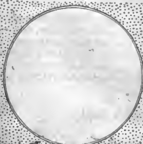
III.

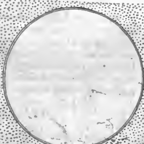

Dauid Maximus Abyssinorum Aethiopum Rex.

IIII.

I. HIEROGRAPHIA REGVM BVRGVNDIAE ET ALIORVM SIMPLEX.

Omniorum Macrobius quinq; genera distribuit: & me repe-
60 rendi, te lector, hic legendi onere levat. Non semper nos ludi insomniis certum est. Ego in Suecia eum essem in custodia, & nulla humanirùs fulgeret libetationis spes; somniavi cùm inem tùm otdinem, Nec hic dicerem, de Regis somnio dicturus. Sed cogit non invitum, Rex Regum Deus, qui me solus restiruit in libertatem. Cæterum Rex Burgundiæ Contramus, de venatione fessus, & præventus tempore, in saltu alicubi cubans, cum armigero, dictu mirabile, somniat se subite specum: & illic gazam ingentem, magni precii invenire. Hæc videns, æstuare, movere, voluere sese, ut animi affectum, corporis motus sequitur. Armiger aut nondum consopitus, aut moru heri experrectus, egrediens ex ore herili, minutum quadrupes videt, hæsitare aurem, & vadum quærere, ubi ad rivulum pluvia aqua fluentem venit. Miraculo rei is attonitus (Luna pernox erat) & misertus animantis, gladio districto tivulum sternit: quem transiens animans aut anima domini, in spileum proximum, hiabat foramen exiguum, ingreditur: nec multò pòst regressum per os herile in herum sese recipit. Quo viso consternatus exclamat armiger & Regem excitat. Rex ad se rediens somnium, armiger visum commemorat. Divinum, ut erat, id ostenrum ratus Rex operas tempestivè cogit: & petfosso colle, subjectaq; specu thesaurum invenit, quem non in regiæ delitias, sed Dei honorem vertit. Ædes sactas à fundamentis erigit: aut vetustate collapsas restituit. Fabulosum sit, quod vera narrat Historia. Pium est, sic uti à Deo datis facultatibus. A quo enim accepimus, grati animi est, bona ei referte accepta.

II. Hierographia simplex.

Sicambros Bassanus Imperio tenuit, & jure gubernavit. Nam & in filium capitali supplicio animadvertit, superante, amorem patris, reverentia juris. Cum prodiret in publicum, apparitor ensem strictum flagro involutū antè ferebat, terrori sontibus; insontibus solatio. Hæc res vel à Rege in tabulas relata; vel admiratione Iustitiæ, Regis memoriæ, à posteris consecrata. Nam Symbolum ex Æneide Virgilii sumtum nemo ignorat: Discite justitiam moniti, & non temnere Divos.

III. Hierographia simplex.

Draco Mystica disciplina Sabasiorum, Jovem repræsentat: quod hac specie,

specie, stuprum obtulerit Proserpinæ: Romanorum verò non occulta sapientia, poscit vigiles & semper in actu milites; quod ea natura sit. Hinc ab illis ut Deus colebatur; ab his inter signa militaria, quæ sanctius colebant quàm Deos. Hic igitur manibus orbem, sive manus unguibus, tenaciores enim sunt, tenens, admonet pari virtute custodiendum esse Imperium, quo comparatum. Nec immeritò. Nam nisi multis excidit: hisdem artibus servatur, quibus paritur regnum. Quid sententiam fundo? Ipse Rex, cum Poeta loquitur: Non minor est virtus, quàm quærere, parta tueri. Cui si quidquam credimus; fortunæ est quærere; artis servare.

IV. Hierographia simplex.

Leonem, de Tribu Juda, Christum à Mystis appellari & scimus, & diximus. Hic Leo, non alius crucem tenet. Quid igitur non, ut Leo injurias vindicat? Quod à patientia dictus sit Leo. Et profectò, Philosophorum, non Christianorum modò sententia majoris animi est, ferre quàm inferre injurias. Lege Platonem, imò hinc Regem: quid enim intra cancellos me non contineo? Veritas persuadet. Nam ubi veritas fidem facit; vis, quæ plerumque injusta est, hic non est necessaria.

SOLI DEO LIBERATORI MEO GLORIA.

INDEX ALPHABETICVS, IN QVO SYMBOLA ET EORVNDEM EXPLICATIONES VNA CVM NUMERO FOLIORUM IN. VENIUNTUR.

Ferdi-

INDEX SYMBOLORVM.

Caro

Labor

Secura

FINIS.

Imprimebat Anno Christi
M D C XIII.

